ΑΡΙΘ. 2,700. ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ. ΕΤΟΣ ΛΓ.'

ΑΙΩΝ

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ.
Διὰ τοὺς ἐντὸς τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας.

Ετήσιος	Δραχ.	30
Εξαμηνιαία	»	15
Τριμηνιαία	»	8
Τιμὴ καταχωρήσεων δι' ἕκαστον στίχον	Λεπ.	40

Ἐκδίδεται κατὰ Δευτέραν καὶ Πέμπτην.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ.

Εν Τουρκίᾳ ἐτήσιος	Φράγ.	40
Ἐν Αἰγύπτῳ »	»	44
Ἐν τῇ Ἀμερικῇ δολάρια		10
Ἐν τῇ Εὐρώπῃ	Φράγ.	45
Διὰ τοὺς ἐν Δακίᾳ κατ' ἔτος φλωρία Ὀλανδικὰ		5
Διὰ τοὺς ἐν Ρωσσίᾳ κατ' ἔτος ρούβλια ἀργυρᾶ		15

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, τῇ 29 Ἰουλίου 1871.—Πέμπτη.

Ὁ ἄκαιρος καὶ ἐπιζήμιος φιλελληνισμός.

Ἐξ τῶν καλῶν δημοσιογράφων τῆς Γαλλίας, ὁ Α. Μεζιέρος, ἐδημοσίευσεν, ἐν τινι τῶν ἐσχάτων φυλλαδίων τοῦ περιωνύμου περιοδικοῦ τῆς Γαλλίας, τῆς «Ἐπιθεωρήσεως τῶν δύο Κόσμων», πραγματείαν, ἐπιγραφομένην «ἡ Ἑλλὰς καὶ οἱ Ἕλληνες ἐθελοντοί, κατὰ τὸν πόλεμον τοῦ 1870». Τὸ ἄρθρον τοῦτο ὁλόκληρον ἀνετύπωσαν, ἐν μεταφράσει, ἀμφότεραι αἱ ἐν Τεργέστῃ, ἐκδιδόμεναι ἑλληνικαὶ ἐφημερίδες· οὗτῳ δὲ γνωστὸν ἐγένετο εἰς τὸ πλεῖστον τῶν Ἑλλήνων ἀναγνωσθὲν τὸ περιεχόμενον αὐτοῦ.

Ὡς τὰ πλεῖστα τῶν περὶ Ἑλλάδος παρ' εὐρωπαίων γραφομένων, καὶ τὸ ἄρθρον τοῦ Κ. Μεζιὲρ φέρει ἀνάμικτα τὰ ψευδῆ μετὰ τῶν ἀληθειῶν. Ἄνευ ἐλέγχου, ἄνευ ἐρεύνης τῶν πηγῶν, ἀφ' ὧν ἀρύονται τὰς πληροφορίας αὐτῶν, καὶ μόνην τὴν ὑπηρεσίαν ἐφημέρων συρφετόνων ὑπ' ὄψιν ἔχοντες, ἢ ὑπὸ τὸ πρῆσμα ἐσφαλμένων ἀντιλήψεων τελοῦντες, οἱ περὶ Ἑλλάδος γράφοντες εὐρωπαῖοι γίνονται συνήθως τὰ ὄμματα τοῦ προστυχόντος ἀσυνειδήτου, τοῦ θέλοντος νὰ ἐκμεταλλευθῇ τὴν πίστιν καὶ τὴν ἀγαθότητα αὐτῶν. Εὐάριθμα δυστυχῶς εἰσὶ τὰ περὶ Ἑλλάδος καὶ Ἑλλήνων γραφόμενα ἐν Εὐρώπῃ, τὰ μὴ ἔχοντα ἀρχὴν καὶ γένεσιν τὰς δύο πηγὰς ταύτας, τὰ ἐξ οἰκείας ἀντιλήψεως καὶ μελέτης σποσιδαίας τῶν ἑλληνικῶν πραγμάτων δημοσιεύματα ἐν τῷ εὐρωπαϊκῷ Τύπῳ. Τοιαῦτη καὶ ἡ πηγὴ τοῦ ἄρθρου τῆς «Ἐπιθεωρήσεως τῶν δύο Κόσμων», περὶ οὗ γράφομεν. Συνέφερε τῷ γράψαντι νὰ δείξῃ, ὅτι ἡ Γαλλία, πολεμοῦσα πρὸς τὴν Γερμανίαν, ἔτυχε τῶν συμπαθειῶν τῆς Ἑλλάδος καὶ ὅλου τοῦ ἑλληνικοῦ Γένους· συνέφερεν αὐτῷ νὰ δώσῃ εἰς τὸ ὠχρὸν φαινόμενον τῆς εἰς Γαλλίαν μεταβάσεως ὀλίγων τινων Ἑλλήνων, τὸν χαρακτῆρα ἐθνικῆς ἐκφράσεως τοῦ ὅλου ἑλληνικοῦ ἔθνους, καὶ βαθυτέρας ἱστορικῆς ἐννοίας. Προθύμως ὁ θελήσας νὰ γράψῃ Γάλλος, καὶ ἄνευ ἐξελέγξεως, ἐδέχθη, ὅπως ἐπ' αὐτῶν θεμελιώσῃ τὸ ὅλον ἔργον του, τὰς πληροφορίας, ἃς ὁ προστυχὼν τῷ ἔδωκε, χωρὶς νὰ ἐξετάσῃ οὔτε τὸν ἠθικὸν χαρακτῆρα αὐτοῦ, οὔτε τὰ προηγούμενά του, οὔτε ὑπὸ τὴν βάσανον τῆς λογικῆς καὶ τῆς ἀναλύσεως νὰ ὑποβάλῃ αὐτὰ τὰ ὅπλα, ἅτινα τῷ προσέφερον τοῦ ἀγῶνος, ὃν ἀνελάμβανε. Ὁ Κ. Μεζιὲρ, ἐξ ὅσων ἔγραψεν, ἢ μᾶλλον ἐκ τοῦ τρόπου, δι' οὗ ἐδέχθη ἀνεξελέγκτως τὰς δοθείσας αὐτῷ πληροφορίας, ἀπέδειξεν οἰκτρὰν ἄγνοιαν τῶν περὶ Ἑλλάδος, παρέσχεν ἀσφαλὲς τεκμήριον, ὅτι περὶ Ἑλλάδος ἐσκέφθη καὶ ἐμελέτησε κατὰ πρῶτον, ὅτε ἔλαβε τὸν κάλαμον, ὅπως σωρεύσῃ περὶ αὐτῆς ψεῦδη ἐπὶ ψεύδεων. Ἡ Ἑλλὰς εἶναι διὰ τὸν Κ. Μεζιὲρ ἀγνωστό· τις χώρα, περὶ ἧς γράφει, εἰς ἀγυρτῶν τὰς πληροφορίας στηριζόμενος, καὶ ἣν γινώσκει, ὅσῳ ἡμεῖς γινώσκομεν τὴν Ηολυνησίαν ἢ τὸν πόλον.

Καὶ βεβαίως ὁ ἄνθρωπος, ὁ τὴν γνώμην τοῦ ἑλληνικοῦ Τύπου συμπεραινόμενος, παραθέτων ἐξ αὐτοῦ τὰ ὀνόματα μὴ βιωσίμων ἢ ἀγνώστων φύλλων, καὶ ἐκ τῶν πανταχοῦ τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐκδιδομένων ἐφημερίδων, ὑπὲρ τὰς ἑκατόν, μὴ εὑρίσκων νὰ μνημονεύσῃ ὑπὲρ τῆς Γαλλίας, μᾶλλον δὲ κατὰ τῆς Γερμανίας ἐπιτεθείσας ἐφημερίδας, ἢ τεσσαρας ἢ πέντε, ἀποδεικνύει, ὅτι δὲν ἔλαβε τὸν κόπον νὰ ἀναλύσῃ καὶ νὰ σταθμίσῃ τὰς ἐπὶ τούτου πληροφορίας, ἃς ἐξ ἀσυνειδήτου πηγῆς ἠρύσθη. Τί ἤθελεν εἰπεῖ, ἐὰν, ἀναγινώσκων ἄρθρον Ἕλληνος, ἐπὶ τῶν ὑπὲρ Ἑλλάδος διαθέσεων τῆς Γαλλίας, ἀνεγίνωσκε τὴν φράσιν, ὅτι ἀὸ πατριωτικὸς Τύπος ὁμοφώνως ἐν τῇ Γαλλίᾳ ἐξεφράσθη ὑπὲρ «τῆς Ἑλλάδος», ἀμέσως δὲ κατωτέρω, εἰς ἀποδειξιν δῆθεν τοῦ λόγου αὐτοῦ, εὕρισκε μνημονευομένας τρεῖς ἢ τέσσαρας ἐφημερίδας τῆς Γαλλίας, ἐκ τῶν ἐφημέρων, ἢ τινας μόνον ἀριθμοὺς δημοσιευσασῶν, φερομένας εἰς ὑποστήριξιν τοῦ περὶ ὁμοφώνου ἐκφράσεως τοῦ γαλλικοῦ Τύπου ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος ἰσχυρισμοῦ του; Δὲν ἤθελεν ἀληθῶς γελάσει, δὲν ἤθελεν οἰκτείρει τὸν Ἕλληνα, ὅστις συνεπέρανεν, ὅτι ὁ γαλλικὸς Τύπος ἐξεδήλωσεν ὁμοφώνως τὴν ὑπὲρ Ἑλλάδος γνώμην του, διότι ἐκ τῶν τετρακοσίων ἢ πεντακοσίων γαλλικῶν ἐφημερίδων εὑρέθησαν τέσσαρες ἢ πέντε, ἀνώνυμοι καὶ μηδεμίαν ἀσκοῦσαι ἐπιρροὴν, ὅπως ὠχράς τινας καταχωρίτωσι διατριβὰς ὑπὲρ Ἑλλήνων; Μὴ φρνῇ παράξενον τῷ Κ. Μεζιὲρ, ἐὰν τῷ εἴπωμεν, ὅτι τὸ αὐτὸ μειδίαμα τῆς συμπαθείας ἐπεφάνη καὶ εἰς τὰ χείλη τῶν Ἑλλήνων, τῶν γινωσκόντων τὴν Ἑλλάδα, ὅτε ἀνέγνων, ἐν τῷ ἄρθρῳ του, ὅτι ὁ πατριωτικὸς Ἑλληνικὸς Τύπος «ὁμοφώνως» ἐξεφράσθη κατὰ τῆς Γερμανίας, ἀμέσως δὲ εἶδον μνημονευομένας τρεῖς ἢ τέσσαρας ἐφημερίδας, ὧν μίαν γαλλιστὶ γραφομένην, ἑτέραν ἐντὸς τῶν Ἀθηνῶν ἐπὶ δύο μῆνας κυκλοφορήσασαν καὶ ἀκολούκπνεύσασαν, ἑτέραν ἐν Βουκουρεστίῳ ἐκδιδομένην καὶ ἔχουσαν ἐν Ἑλλάδι ἀναγνώσας ὅσους ἡ «Ἐπιθεώρησις τῶν δύο Κόσμων» ἐν Κίνᾳ, ἐπὶ τέλους δὲ δύο ἄλλας, βεβαίως σπουδαίας μὲν ἐφημερίδας ἑλληνικὰς, ἀλλὰ τὴν μίαν μὴ τόσῳ καθαρῶς ἐκφραθεῖσαν, τὴν δ' ἑτέραν ἐξ ἄλλων λόγων, πολὺ ἀπεχόντων τῆς ἀμείριστου πρὸς τὴν Γαλλίαν συμπαθείας, ἐξαναστάσαν κατὰ τῆς Γερμανίας, ἀλλ' ὅμως πεισματωδῶς πολεμηθεῖσαν παρὰ τοῦ ἄλλου ἑλληνικοῦ ἐν Τουρκίᾳ Τύπου, καὶ ἐπὶ τέλους σιγήσασαν, οὔτε βεβαίως δυναμένην νὰ φρονῇ τὰ αὐτὰ σήμερον, ὅτε εἶδε τὴν Γαλλικὴν Συνέλευσιν, τόσῳ ἐκθύμως ὑπερασπιζομένην τὸν Πάπαν, τὴν δὲ γαλλικὴν κυβέρνησιν, καίτοι δημοκρατικὴν, τὸ αὐτὸ ὑπὲρ τῆς παπικῆς Ρώμης ἐδηλοῦσαν φρόνημα. Ὁ «Αἰὼν» ἄλλοτε ἀπέδειξε, διὰ τῶν ὀνομάτων τῶν ἑλληνικῶν ἐφημερίδων, οὐχὶ δὲ δι' ἀορίστων καὶ κενῶν φράσεων, ὅτι ἐκτὸς ἑπτὰ ἢ ὀκτὼ τὸ πολὺ φύλλων, καὶ τούτων, ἐπαναλαμβάνομεν, ἐκ τῶν ἐφημέρων δλως, ἅπας ὁ ἄλλος ἑλληνικὸς Τύπος ἢ ἐτήρησεν οὐδετερότητα πλήρη, ἐν τῷ γαλλοπρωσσικῷ πολέμῳ, ἢ οὐδεμίαν ἀπέδειξε συμπάθειαν πρὸς τὰ γαλλικὰ ὅπλα, ἢ καὶ ἐξεδήλωσε φανερὰ τὰς πρὸς τὴν Γερμανίαν συμπαθείας του. Τὰς ἀντιθέτους πληροφορίας ἔδωκε νὰ δώσῃ πρόσωπον, ἐκ συστήματος ψευδομένον, καὶ συμφέροντος [illegible] τὰ πράγματα, ὁποῖος ὁ εἷς Γαλλίαν ἀπέλθων, καὶ πάντες γινώσκουσι, τίνι τρόπῳ, ἐκεῖ μετέβη καὶ τί ἐκεῖ ἔπραξε, περιώνυμος καθηγητὴς τοῦ ἐν Ἀθήναις Πανεπιστημείου, ἔμελλε δὲ νὰ ἀποδεχθῇ ἀνεξελέγκτως δημοσιολόγος ἄλλος καλῆς ἀνατροφῆς καὶ μὴ δυνάμενος ἐπομένως νὰ ὑποτεύσῃ τοιαύτην τόλμην ψευδολογίας, ἀλλὰ μετὰ μειδιάματος προώιστο ν' ἀναγνώσῃ καὶ ἀνέγνωσαν οἱ τὰ ἑλληνικὰ γινώσκοντες.

Τὰ αὐτὰ ἔχομεν νὰ παρατηρήσωμεν καὶ εἰς τὰ ἄλλα μέρη τοῦ ἄρθρου τοῦ Κ. Μεζιέρ. Πάντα δικαίνει διαστροφὴ τῆς ἀληθείας, ἐκ θεμελίων ψευδολογήματα καὶ εἰς τὰ ἐν γένει καὶ εἰς τὰ καθέκαστον, ἐφ' οἷς, ἐπαναλαμβάνομεν καὶ αὖθις, αὐτὸς μὲν δὲν φέρει τὴν εὐθύνην τῆς δημιουργίας των, φέρει ὅμως τὴν εὐθύνην, ὅτι λίαν ἀπροσέκτως καὶ ἀβασανίστως τὰ κατεβρόχθησε, προσενεχθέντα αὐτῷ δολίως. Τί ἀληθὲς ἱστορικῶς ψευδέστερον καὶ κατὰ τῆς ἐναργείας τῶν πραγμάτων μᾶλλον ἀντιτιθέμενον, ἢ τὸ γεγονὸς, ὅπερ ὁ Κ. Μεζιὲρ, μετὰ τόσης ζέσεως καὶ ἐπιμονῆς ὑποστηρίζει, καὶ ζητεῖ ν' ἀποδείξῃ, δι' ὅλου τοῦ ἄρθρου αὐτοῦ, ὅτι ἡ Ἑλλὰς ὅλη ἐξεδήλωσε τὰς ὑπὲρ τῆς Γαλλίας συμπαθείας της, ἐν τῷ ἐσχάτῳ πολέμῳ, καὶ τὴν ἀποστροφὴν της κατὰ τῆς Γερμανίας, καὶ ὅτι, ἐὰν τινες φωνὰ ὑψώθησαν ἀντίθετοι, αὗται δὲν ἦσαν φωναὶ ἑλληνικαὶ, ἀλλ' ἀπηχήματα ρωσσικῶν ραδιουργιῶν; Οἰκτρὰ τοῦτου ψευδολογία, μελανωτέρα συκοφαντίας δὲν ἠδυνάμην νὰ συρράψῃ, βεβαίως δὲ μόνα δηλητηριασμένα χείλη Ἕλληνος ἐκέλλον τοιαύτας ν' ἀνακοινώσωσι βλασφημίας. Ἀλλ' ἐπὶ τούτου ὀρείλομεν ἐξηγήσεις τινὸς, συμπλεκούσας ὅσα ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἐγράψαμεν περιοδικῶς, εἰς ὧν τὴν ὑετιτωτέρα ἀποτόμως καθθῆκον ἡμῶν κρίνομεν νὰ προβῶμεν, προκαλούμενοι, καὶ τόσῳ μᾶλλον, ὅσῳ ὁ [illegible] τὴν ἀνα πρὸς τοὺς εὐφαιθμους μὲν, ἀλλὰ λίαν παταγώδεις, ἀντιθέτων φρονημάτων συμπατριώτας του ὑποστάς, αὐτὸς δὲ εἶναι καὶ ὁ πικρὸς καὶ ἀποτόμως παρὰ τοῦ Γάλλου ὑφηγοσιογράφου καθυβριζόμενος, ὡς ὄργανον πολιτικῆς καὶ ἐμπαθείας, μὴ πλήρους ἑλληνικῶν.

Οἱ Ἕλληνες ἐξεδήλωσαν συμπαθείας πανεθνεῖς, ὑπὲρ τῆς Γερμανίας, τοῦτο δὲ ἐπαρκῶς ἤθελον ἀποδείξει, ἐλλείψει τῶν πασιδήλων φαινομένων, αἱ ἀκατονόμαστοι καὶ συνωμοτικῷ τῷ τρόπῳ γενόμεναι ὑπὲρ τῆς ἀντιθέτου ἰδέας ἐνέργειαι, ὅπως δήθεν φανῇ καί τι διάφορον φρόνημα, αἱ τόσῳ οἰκτρῶς ναυαγήσασαι, οὐχὶ ἐκ μίσους πρὸς τὴν Γαλλίαν, ἀλλ' ἐκ μίσους πρὸς τὴν ἰδέαν, ἣν ἡ Γαλλία, ἐν τῷ ἐσχάτῳ πολέμῳ, ἀνέπτυξε καὶ ὑπεστήριξε, ἰδέας, ἅτις δὲν ἐδύνατο νὰ διαλάθῃ τὴν προσοχὴν των, ἰδέας, ἣν ἐσχάτως πανηγυρικῶς ἐξεδήλωσεν ὁλόκληρος ἡ ἐθνικὴ Συνέλευσις τῆς Γαλλίας. Ἡ Ἑλλὰς δὲν ἐδύνατο νὰ ἀντιπαθῇ πρὸς τὴν Γαλλίαν· ἀναμμνησκομένη οἷων ἄλλοτε ἔτυχε παρ' αὐτῆ συνδρομῶν, ἀγωνιζομένη, οἷας ἔλαχεν, εἰ καὶ βραδέως καὶ ἀφοῦ ὁλόκληρος κατεσκάφη, ἀρωγῆς, παρ' αὐτῇ τε καὶ τῷ ἄλλῳ πεπολιτισμένῳ κόσμῳ, δὲν ἐδύνατο ν' ἀρνηθῇ, ὅτι, καίτοι ὑποχρεωθεῖσαι ἐκ τῶν πραγμάτων, οὐχ ἧττον αἱ χριστιανικαὶ Δυνάμεις, ἐν αἷς καὶ ἡ Γαλλία, ἐκ τῶν πρώτων, παρέσχον αὐτῇ συνδρομὴν ἀποτελεσματικήν. Ἀλλ' ἡ Ἑλλὰς ἤθελεν ἀποδειχθῇ οὐ μόνον ἀγνώμων καὶ ἀσπλαγχνος, ἐάνποτε ἐστρατεύετο κατὰ τῆς Γερμανίας, ἤτις ἐπίσης, καὶ πρὸ παντὸς ἄλλου εὐρωπαϊκοῦ Κράτους, ἔσπευσεν εἰς βοήθειάν της, καὶ συνανέμιξε τὸ αἷμά της τῷ αἵματι τῶν ὑπὲρ ἐλευθερίας μαχομένων Ἑλλήνων, ἀλλὰ καὶ κοῦφος καὶ ἀρνουμένη ἑαυτὴν ἤθελε καταδειχθῇ, καὶ ἄνοιαν καὶ τὴν ἐλλειψὶν τῆς ἐλαχίστης πολιτικῆς φρονήσεως ἤθελε μαρτυρήσει, ἐὰν, ἐγερθέντος πολέμου, ἐν ᾧ τὸ πρώτιστον διεδραμάτιζε πρόσωπον ἡ ἰδέα τῶν ἐθνοτήτων καὶ τῆς ἐθνικῆς ἑνότητος, αὕτη οὐχετο τὴν ὑπερίσχυσιν τοῦ κατ' αὐτῆς στρατεύοντος. Ὡς ἀνέκαθεν εἶπον οἱ Γάλλοι, ὡς ἐσχάτως ῥητῶς καὶ σαφῶς διετύπωσε τὴν ἰδέαν αὐτὴν ὁ Τιὲρ, ἐπικροτούσης καὶ ἐπινευούσης ὁλοκλήρου τῆς Συνελεύσεως τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ γαλλικοῦ ἔθνους, ἡ Γαλλία ἤγειρε τὸν κατὰ τῆς Γερμανίας πόλεμον, ὅπως ἐμποδίσῃ τὴν τελείωσιν τῆς εἰς ἓν Κράτος ἑνώσεως τοῦ Γερμανικοῦ ἔθνους· διότι ἡ ἕνωσις τῆς Γερμανίας εἰς ἓν πολιτικὸν σῶμα διεῤῥήγνυε τὴν ἰσορῥοπίαν, τὴν ἐξασφαλίζουσαν τῇ Γαλλίᾳ τὴν ἐν Εὐρώπῃ ὑπεροχήν. Ὡ; πρὸς τοῦτο οἱ πάντες Γάλλοι, ἐκτὸς ἀσημάντων καὶ εἰς ζύγισιν μὴ ὑποβαλλομένων ἐξαιρέσεων, ἦσαν σύμφωνοι. Αὐτὸς ὁ Τιὲρ, ἐν τῇ περιωνύμῳ συνεδριάσει τῆς 3 (15) Ἰουλίου 1870 τοῦ Νομοθετικοῦ Σώματος, ἀπέκρουσε τὸν πόλεμον ἀπολύτως, ἢ μόνον διὰ τὸν λόγον, ὅτι ἡ Γαλλία δὲν ἦτον εἰσέτι παρεσκευασμένη, ἀνέκαθεν δὲ δὲν ἐπετέθη κατὰ τῆς αὐτοκρατορικῆς κυβερνήσεως, ὡς ἀπολεσάσης τὴν εὐκαιρίαν τῆς ἐπιτυχοῦς διώξεως αὐτοῦ; Δὲν εἶναι μυστήριον ἐφεξῆς, καὶ τοῦτο ἐπεκύσαν οἱ ἔσχατοι λόγοι τοῦ Τιὲρ, καὶ αἱ ἀνευρημίαι, δι' ὧν τὰς ἐδέχθη ἡ γαλλικὴ Συνέλευσις, δὲν εἶναι μυστήριον ἐφεξῆς, ὅτι ἡ Γαλλία, κηρύττουσα τὸν κατὰ τῆς Γερμανίας πόλεμον, ἐκήρυσσεν αὐτὸν, κατὰ τῆς ἰδέας τῶν ἐθνοτήτων, ἤθελε δὲ ἐπὶ τῶν πεδίων τῆς Γερμανίας νὰ ἐπανορθώσῃ τὰ δι' ἑαυτὴν σφάλματα τοῦ Σολφερίνου, καὶ νὰ ματαιώσῃ τὴν ἐθνικὴν νίκην τῆς Σαδόβας. Ἡ κατὰ τῆς Γερμανίας νίκη τῆς Γαλλίας, ἐν ἔτει 1870, ἤθελεν εἰσθαι ἡ νίκη τοῦ δεσπότου τῆς Εὐρώπης, ἤθελεν εἰσθαι ἡ νίκη τοῦ καθεστῶτος τῆς κατακτήσεως καὶ τοῦ δικμελισμοῦ τῶν ἐθνοτήτων, ἤθελεν εἰσθαι ὁ θρίαμβος τῆς ὑλικῆς βίας, κατὰ τῆς ἠθικῆς καὶ ἀνωτέρας ἰδέας τῆς ἐν ἀνεξαρτησίᾳ βιώσεως καὶ αὐτονομίας τοῦ ζῆν [illegible] ἐξεδήλωσεν, ἢν οὐτοι [illegible] τολμηρὸς ἐπὶ τοσοῦτον, ὅπως ἀρνηθῇ, ὅτι αὐτὸ ἦν τὸ πνεῦμα τοῦ γαλλοπρωσσιακοῦ πολέμου τοῦ 1870, οὔτε τῆς Ἑλλάδος οὔτε οἱουδήποτε ἔθνους, στηρίζοντος τὸ μέλλον του ἐπὶ τοῦ θριάμβου τῆς ἀρχῆς τῶν ἐθνοτήτων καὶ τοῦ ἐπὶ τῇ βάσει ταύτῃ κανονισμοῦ τῶν χωρικῶν κτήσεων, ἢ θέσις, αἱ τάσεις, αἱ εὐχαὶ ἔμελλον νὰ ὦσιν ἀμφιβαλλόμεναι ἢ διῤῥυόμεναι. Πάντα τὰ ἔθνη, ὧν τὸ μέλλον στηρίζεται ἐπὶ τοῦ θριάμβου τῆς ἀρχῆς τῶν ἐθνοτήτων, ὤφειλον νὰ εὔχωνται τὴν ἧτταν τοῦ κατ' αὐτῶν στρατεύσαντος. Ἡ Ἑλλὰς, ἐννοήσασα εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς τὸν χαρακτῆρα τοῦ πολέμου, μὴ ἀγνοοῦσα τὰ προηγούμενα τῆς εὐρωπαϊκῆς ἱστορίας, μὴ λησμονοῦσα τὰ ἐν τῇ Ἀνατολῇ, ὑπὸ τὴν σκέπην τῆς Γαλλίας, διαδραματιζόμενα, ἀπὸ μακρῶν χρόνων, εἶχεν ἀρά γε χρείαν τῶν πληροφοριῶν οἱουδήποτε, τοσῷ ἀσθενῆ εἶχε τὴν συναίσθησιν τοῦ ἰδίου συμφέροντος, ὅπως εὐχαθῇ τὴν νίκην τοῦ κατὰ τῆς ἀρχῆς, ἐφ' ἧς στηρίζεται τὸ μέλλον της, ὑψοῦντος τὸ ξίφος; Ἐν τοῖς πεδίοις, ἐφ' ὧν συνεκρούοντο τὰ γερμανικὰ πρὸς τὰ γαλλικὰ ὅπλα, συνεκρούετο ἡ ἀρχὴ τῆς ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας, κατὰ τῆς δεσποτείας τῶν ἀποκλειστικῶν συμφερόντων, ὁ ἀγὼν δ' ἐκεῖνος εἶχεν, ὑπὸ τὴν ἔποψιν αὐτὴν, χαρακτῆρα παγκόσμιον. Ἐὰν ὁ Κ. Μεζιὲρ ἤθελε νὰ ἐρευνήσῃ βαθυτέρου τὰ πράγματα, ἐὰν νοημοσύνην ἐλαχίστην ἀνεγνώριζεν εἰς τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος, ἐὰν τὴν ἱστορίαν αὐτοῦ ἐσέβετο ὀλίγον, δὲν ἤθελε περιπίσει εἰς τὴν βκρεῖαν πρὸς αὐτὸ ὕβριν, καταγγέλλων, ὡς πηγὴν τῶν πρὸς τὴν Γερμανίαν συμπαθειῶν του, ὑπενεργείας ῥωσσικὰς, ἢ ἀρνούμενος τὸ γεγονὸς τῆς διαγωγῆς καὶ τῶν τρόπων αὐτοῦ, ὅπως ἐσφαλμένως παρεστήσῃ, ὅτι καὶ ἄλλα νῦχετο καὶ ἄλλα ἔπραττε τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος. Οἱ Ἕλληνες δὲν κυχοντο τῆς Γαλλίας τὴν καταστροφὴν, ἀλλὰ τὴν καταστροφὴν τῆς ἰδέας, ἣν ὑπεστήριζεν, ἢ μᾶλλον τὸν θρίαμβον τῆς ἰδέας, καθ' ἧς ἤγειρεν ὅπλα. Ἤτο λυπηρὸν τοῖς Ἕλλησιν, ὅτι ὁ θρίαμβος τῆς ἰδέας, εἰς ἣν ἐνδιαφέρονται, συνεδέετο μετὰ τῆς ἥττης τῶν γαλλικῶν ὅπλων. Ἀλλὰ καὶ δὲν ἠδύναντο νὰ διστάσωσιν ἐπὶ τῶν εὐχῶν των, πρῶτον διότι καθῆκον εἶχον νὰ φροντίσωσιν, ὑπὲρ τοῦ ἰδίου οἴκου καὶ ὑπὲρ τῆς ἐν τῷ μέλλοντι ἀσφαλείας αὐτοῦ, δεύτερον, διότι διώκων, ἐν τῇ ἥττῃ τῶν γαλλικῶν ὅπλων, ἐν ἔτει 1870, οὐχὶ τῆς Γαλλίας τὴν καταστροφὴν, ἀλλὰ τὸν περιορισμὸν φρονήματος, ὅπερ ἔμελλεν ἐντὸς ὀλίγου νὰ ἴκῃ εἰς περιπλοκὰς δεινοτέρας· διότι, κάλλιον καὶ ἠρεμώτερον πολλῶν Γάλλων σκεπτόμενοι, δὲν ἐδύναντο νὰ μὴ ἀναγνωρίσωσιν, ὅτι πρὸς ἀνέγερσιν τῆς ἀληθοῦς Γαλλίας, τῆς Γαλλίας, ἥτις δικαίωμα ὑπάρξεως ἔχει καὶ ἣν θὰ χειραγτήσῃ ἡ ἀνθρωπότης γηθοσύνως, ἀπρτεῖτο νὰ ἐκλείψῃ ἡ Γαλλία τῶν κατακτήσεων, τῆς ἀποκλειστικότητος, τῆς ἰσορῥοπίας τοῦ Τιὲρ καὶ τῆς δεσποτείας τοῦ Ναπολέοντος. Ἐὰν τὰ γαλλικὰ ὅπλα μὴ ἠτταῦτο, ἐν Βὲρτ, ἐν Σεδὰν, ἐν Μὲτς καὶ ἀλλαχοῦ, ἡ αὐτοκρατορία τοῦ Ναπολέοντος εἰσέτι ἤθελε πιέζει τὴν Γαλλίαν, καὶ δι' αὐτῆς τὴν Εὐρώπην. Ὅτε δὲ Γάλλοι νὴχοντο τὴν ὑπερίσχυσιν τῶν Γερμανῶν, ὅπως ἀπαλλαγῶσι τοῦ Ναπολέοντος, ὅτε Γάλλοι ἄνδρες ἐκήρυξαν, ὡ; ὅλεθρον τῆς Γαλλίας, εἴ ποτε ὁ Ναπολεὼν ἐξήγχετο τρωαιοῦχος τοῦ κατὰ τῆς Γερμανίας πολέμου, δὲν εἶναι παράδοξος, καὶ μέχρι τοῦ γελοίου χωροῦσα, ἡ ἀξιωσις τινῶν, ὅτι ἦσαν ὀργανα ῥωσσικὰ ἢ δὲν διετύτουν ἑλληνικὰς ἰδέας, οἱ ἐκ τῶν Ἑλλήνων μὴ εὐχόμενοι τὴν ἧτταν τῆς Γερμανίας; Ἐὰν οἱ Ἕλληνες καὶ ἐσκέπτοντο καὶ ἔπρττον, ὡς ψευδῶς ἱστορεῖ ὁ Κ. Μεζιὲρ, ἤτοι ἐὰν νὴχοντο τῆς Γαλλίας τὴν νίκην, ἤθελον ἀποδειχθῇ καὶ ἐπιπόλαιοι καὶ ἄκριτοι. Εὐτυχῶς δὲν προσηνέχθησαν, ὡ; ἰσχυρίζεται ὁ Γάλλος δημοσιογράφος, ἢ μᾶλλον, ὡς συκοφαντοῦσιν τὴν Πατρίδα των, τῷ εἰπον οἱ συμφέρον ἔχοντες νὰ διαστρέψωσι τὰ πράγματα, ἀλλ' εὐτυχῶς ἐπὶ δακτύλοις μετρούμενοι Ἕλληνες, τινῶν ἐκ τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα, καὶ τὰς περιστάσεις, καθ' ἃς ἀνεφάνησαν καὶ διέπραξαν, κατὰ πρῶτον ἐμάθομεν οἱ ἐν τῇ Ἑλλάδι, ἐκ τῆς περὶ Ἑλλήνων ἐθελοντῶν πραγματείας τοῦ Κ. Μεζιὲρ.

Αἱ ἐξηγήσεις αὗται, ὧν τὴν ἁπλότητα καὶ τὴν λογικὴν συνέχειαν ὁμολογοῦσιν, ὡ; δὲν διστάζομεν νὰ τὸ εἴπωμεν, πάντες οἱ Συμπατριῶται ἡμῶν, ἀπαλλάσσουσιν ἡμᾶς τῆς ἀνάγκης τοῦ νὰ προβῶμεν εἰς τὴν ἀνάλυσιν τῶν καθέκαστον τοῦ ἄρθρου τοῦ Κ. Μεζιὲρ. Τοιαύτη ἀνάλυσις ἤθελε φέρει ἡμᾶς εἰς πολυλογίαν, ἣν κρίνομεν περιττὴν, ἀπευθυνόμενοι πρὸς Ἕλληνας, γινώσκοντας, μέχρι τῶν τελευταίων ἀτόμων αὐτῶν, καὶ μέχρι τῶν ἐσχάτων ἐμφανίσεών των, πάντα τὰ ἐπὶ τοῦ γαλλοπρωσσιακοῦ πολέμου ἐν Ἑλλάδι συμβάντα, τὰς ἐκφράσεις τοῦ δημοσίου φρονήματος ἐν αὐτῇ, καὶ τοὺς τρόπους, οὓς μετῆλθον τινὲς, τρόπους συνωμοτικοὺς καὶ ἀποκρύφους, ὁποίους ἡ κοινὴ συνείδησις κατεδίκασεν, ὅπως παραστήσωσιν, ὡς ἐθνικὸν φρόνημα, ψευδῆ τινα καὶ διάφορον τοῦ πραγματικοῦ ἐθνικοῦ φρονήματος ἔκφρασιν.

Ἐπίσης ὁ «Αἰὼν» οὔτε καταδέχεται ν' ἀνασκευάσῃ τὰς περὶ

ἑαυτοῦ συκοφαντίας τοῦ Γάλλου δημοσιογράφου, παριστῶντος αὐτὸν, ὡς ὄργανον ἀφωσιωμένον τῇ Ῥωσσίᾳ, ὡς ἐπιτεθέντα κατὰ τῆς Γαλλίας, ἐξ ὑπαγορεύσεως ῥωσσικῆς, ὡς διατελοῦντα εἰς κοινωνίαν πρὸς τὴν ἐν Ἀθήναις πρωσσικὴν πρεσβείαν, ἐξ ἧς ἠρύετο τὰ περὶ τῆς Γαλλίας ἐπιχειρήματά του, καὶ ὡς ἀποθεοῦντα ἐκ συστήματος τὴν Ῥωσσίαν. Ὁ «Αἰὼν» ἀδιαφορεῖ δι' ἣν περὶ αὐτοῦ ἔχουσι γνώμην οἱ ξένοι, οἱ μὴ γινώσκοντες τὰ ἑλληνικὰ, καὶ οἱ μὴ δυνάμενοι νὰ ἐξελέγξωσι τὰ εἰς αὐτοὺς ἀνακοινούμενα, παρὰ τῶν ἐκ συστήματος συκοφαντῶν, ψευδῆ, οὔτε ἄλλως τε ἔχει τὴν γελοίαν ἀξίωσιν, ὅτι, δι' ὧν θὰ γράψῃ, δι' ὧν θὰ προσφέρῃ ἀποδείξεων, δι' ὧν θὰ ἀναπτύξῃ γεγονότων, δυνατὸν εἶναι νὰ μεταβληθῇ γνώμη, ἐπὶ προκαταλήψεων ἀκατανοήτων τεθερελιωμένη, καὶ τὴν κακὴν πίστιν ὁδηγὸν ἔχουσα. Ὁ «Αἰὼν» ἐπιθυμεῖ νὰ ἔχωσι τὴν ἀγαθὴν περὶ αὐτοῦ γνώμην οἱ Συμπατριῶται του. Οὗτοι δὲ, ὡς πεποίθαμεν, ἀπὸ ἐτῶν ἀναγινώσκοντες αὐτὸν, καὶ τὰ περὶ ἐξωτερικῶν πραγμάτων καὶ ἐξωτερικῆς πολιτικῆς διάφορα ἄρθρα του ἰδόντες, εἰσὶ κάλλιον παντὸς ἄλλου εἰς θέσιν νὰ εἴπωσιν, ἐὰν ὁ φιλορῶσισμὸς τοῦ «Αἰῶνος» ἐκτείνεται ἐπέκεινα τοῦ φιλαγγλισμοῦ του, καὶ ἐὰν ἡ τῷ φιλογερμανισμῷ του, ὡς φρικτὸν ὁ «Αἰὼν» ἔγραφεν, ὅτι οὐδένα ἔχει λόγον ἡ Ἑλλὰς, ὅπως μᾶλλον ἐκ τούτης ἢ ἐξ ἐκείνης τῆς Δυνάμεως προσδοκᾷ τι, ἤναι ἡ ἀποθεοῦσα τὴν ῥωσσικὴν πολιτικὴν, ἡ τυφλῶς ὄπισθεν τοῦ ἅρματος αὐτῆς συρομένη, ἢ μὴ ἔχουσα ἰδίαν συνείδησιν καὶ ἰδίαν πίστιν. Εἶναι ἀληθὲς, ὅτι ὁ «Αἰὼν» δὲν ὑβρίζει τὴν Ῥωσσίαν, ὅτι δὲν παριστᾷ αὐτὴν, ὡς τὸν ὀλετῆρα τοῦ Ἑλληνισμοῦ, τὸν ὁμόσαντα τὴν καταστροφὴν αὐτοῦ, ἑπομένως, ὅτι δὲν ὑποδαυλίζει τὰ μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ Ῥώσσων μίση· εἶναι ἀληθὲς, ὅτι ὑποστηρίζει, καὶ θὰ ὑποστηρίξῃ, ὅτι συμφέρον μέγα ἔχουσιν οἱ Ἕλληνες νὰ διατελῶσιν εἰς φιλίαν πρὸς κολοσσὸν, ὃν τρέφουσιν αἱ μέγισται τῶν Δυνάμεων, ὅστις δύναται νὰ τραυματίσῃ σπουδαίως τὴν ἑλληνικὴν ἐθνότητα, ἅμα πεισθῇ, ὅτι αὐτὴ κατέστη ὄργανον, εἰς χεῖρας τῶν ἐχθρῶν καὶ τῶν πολεμίων του, ἀλλ' ὅστις δύναται καὶ νὰ τὴν ὠφελήσῃ σπουδαίως, ἐὰν μὴ τὸν ἐρεθίσωσιν οἱ Ἕλληνες, ἐὰν μὴ τὸν ὑβρίζωσιν ἀτόπως καὶ βαναύσως, ὅπως ἀπαιτοῦσι νὰ τὸ πράττωμεν τινὲς ἐκ τῶν Εὐπαίων, ὅπως πεισθῶσιν, ὅτι ἐσμὲν ἀφωσιωμένοι αὐτοῖς. Ἀλλὰ πορείαν τοιαύτην μόνοι οἱ ἐπιπολαίως τὴν ἱστορίαν τῶν ἐθνῶν μελετῶντες, μόνοι οἱ προκατειλημμένοι ἢ οἱ ἐκ συστήματος συκοφαντοῦντες δύνανται νὰ ἐπιμένωσι, χαρακτηρίζοντες, ὡς ἀφοσίωσιν τυφλὴν τῇ Ῥωσσίᾳ, τὴν δὲ ἐφημερίδα, τὴν ὑποστηρίζουσαν τὴν πολιτικὴν τῆς ἴσης ἀπὸ τῶν εὐρωπαϊκῶν Δυνάμεων ἀποχῆς, ὅπως μηδεμιᾷ τούτων ἐγείρωμεν ὑπονοίας, πασῶν δὲ, εἰ δυνατὸν, ἐλκύσωμεν τὰς προσπαθείας, μόνοι οἱ κακῆς πίστεως κριτικοὶ δύνανται νὰ παριστῶσιν, ὡς ὄργανον ἀφωσιωμένον τῇ πολιτικῇ τῆς Ἄρκτου.

Ἀλλὰ, ἐὰν περὶ ἡμῶν δὲν ἀξιοῦμεν νὰ γράψωμεν εἰδικώτερον, οὔτε νὰ ἀναιρέσωμεν συκοφαντίαν οἱανδήποτε, καθ' ἡμῶν ἀπευθυνομένην, καὶ μάλιστα ἐκ πηγῆς ῥυπαρᾶς, ὁποία ἡ πηγὴ, ἀφ' ἧς ἤντλησεν ὁ Κ. Μεζιὲρ τὰς εἰδήσεις αὐτοῦ, δὲν δυνάμεθα νὰ κλείσωμεν τὴν μικρὰν περὶ τοῦ ἄρθρου του ἀνάλυσιν, χωρὶς νὰ προσθέσωμεν δύο λέξεις, πρὸς τὸ συμφέρον καὶ τοῦ περιοδικοῦ, εἰς ὃ κατεχώρισε τὴν πραγματείαν του, καὶ τῶν θελόντων νὰ παρίστανται, ὡς φιλέλληνες.

Ἐν τῇ Ἑλλάδι, ὡς καὶ παντχοῦ σχεδὸν τῆς ἑφηλίου, τὸ περιοδικὸν τῆς «Ἐπιθεωρήσεως τῶν δύο Κόσμων» ἀπολαύει γενικῆς ὑπολήψεως, ἐπὶ τῇ ἀκριβείᾳ τῶν εἰδήσεων αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τῇ βαθυνοίᾳ τῶν ἐν αὐτῷ δημοσιευομένων, περὶ παντοίων ὑποθέσεων, πραγματειῶν. Δυστυχῶς τὸ ἄρθρον τοῦ Κ. Μεζιὲρ περὶ Ἑλλάδος, καὶ οἱ ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους τερατωδῶς πρὸς τὴν ἀλήθειαν ἀντικείμεναι πληροφορίαι του, καὶ αἱ χείρονες τούτων ἐκτιμήσεις, ἐπήνεγκαν θανάσιμον κατὰ τῆς φιλαληθείας καὶ τῆς σοβαρότητος τῆς «Ἐπιθεωρήσεως» τραῦμα. Ἀλλοίμονον ἐὰν αἱ περὶ Γερμανίας, περὶ Ἰταλίας, περὶ Ἱσπανίας, περὶ Κίνας καὶ ἄλλων μερῶν περιοδικῶς καταχωριοθεῖσαι ἐν τῇ «Ἐπιθεωρήσει» πραγματεῖαι ὦσι γεγραμμέναι, καθ' ὃν ἐγράφη τρόπον ἡ ἐσχάτη περὶ Ἑλλάδος μελέτη αὐτοῦ. Φεῦ δὲ τῇ ἱστορίᾳ, ἐὰν προώρισται νὰ γραφῇ, ὡς ἐγράφη τὸ περὶ ἐθελοντῶν ἄρθρον τοῦ Κ. Μεζιέρ. Ἐὰν οἱ ἐν τῇ «Ἐπιθεωρήσει» γράφοντες περὶ πολλοῦ ποιῶνται τὴν ὑπόληψιν τοῦ ὄντως πρωτεύοντος περιοδικοῦ συγγράμματος τούτου, καλῶς θὰ πράξωσι νὰ ἐκλέξωσι, πρὸς σύνταξιν τῶν πραγματικῶν αὐτῶν, ἄλλην μέθοδον, ἢ τὴν τοῦ Κ. Μεζιὲρ, νὰ ἀντλῶσι δὲ τὰς πληροφορίας των ἐκ πηγῶν καθαρωτέρων.

Χαίρομεν ἀληθῶς, ὅτε βλέπομεν ὑψουμένην ὑπὲρ Ἑλλήνων φωνὴν, ἐν τῇ Εὐρώπῃ. Ἀλλὰ ὁ Κ. Μεζιὲρ, καὶ εἴ τις ἄλλος, δὲν πρέπει νὰ ἀπατῶνται οὔτε ἐπὶ τῆς ἐντυπώσεως, ἣν αἱ τοιαῦται ἐκφράσεις ἐμποιοῦσιν εἰς τοὺς Ἕλληνας, οὔτε ἐπὶ τοῦ τρόπου, καθ' ὃν γίνονται.

Ἐμπρῶτοις πρῶτον ἤδη δὲν κατεχωρίσθησαν ἐν τῇ «Ἐπιθεωρήσει τῶν δύο Κόσμων» ἄρθρα, φιλελληνικώτατα καὶ περιέχοντα πολὺ μείζονας ἀληθείας περὶ Ἑλλάδος ἢ τὸ ἄρθρον τοῦ Κ. Μεζιέρ. Ὁ Saint-Mar-Girardin, ὁ Lenormant, ὁ Burnouff ἔγραψαν ἐνθουσιαστικώτατα περὶ Ἑλλάδος ἄρθρα, ἡ δ' «Ἐφημερὶς τῶν Συζητήσεων» οὐχὶ ἅπαξ ὑψωσε φωνὴν διὰ τοῦ John Lemoine ὑπὲρ Ἑλλήνων. Ἀλλ' ὅμως εἰς οὐδὲν ἰσχυσαν τὰ ἄρθρα ταῦτα εἴτε νὰ μεταβάλωσι τὸ πνεῦμα τῆς Γαλλίας, εἴτε τῆς Κυβερνήσεως αὐτῆς νὰ ἀλλοιώσωσι τὴν ἐνέργειαν· διότι ἦσαν ἐκφράσεις εὐγενεῖς ἀτόμων, οὐχὶ δὲ ἡ διερμήνευσις τῶν ἐνδομύχων φρονημάτων τοῦ ὅλου γαλλικοῦ ἔθνους. Ἐπίσης οἱ Ἕλληνες γινώσκομεν, ὅτι, ἰδίως ἐσχάτως, ἐκτὸς τῆς «Ἐπιθεωρήσεως», οὐδεμία τῶν πρωτευουσῶν ἐφημερίδων τῆς Γαλλίας ἔγραψε περὶ Ἑλλάδος εὐμενῶς, τὰ ὀλίγα δὲ γραφέντα ὑπὲρ αὐτῆς κατεχωρίσθησαν, ἐν ἐφημερίσι τριτευούσαις τῶν ἐπαρχιῶν. Ἡ Ἑθνικὴ Συνέλευσις τῆς Γαλλίας δὲ οὐδὲ μνείας κἂν ἤξιωσε τὴν συνδρομὴν τῶν Ἑλλήνων ἐθελοντῶν· καὶ οὐχὶ ἀδίκως, διότι τῆς Ἑλλάδος τὴν γνώμην δὲν ἐξεπροσώπουν οὗτοι, ἀλλὰ τῶν ἀτόμων αὐτῶν. Οὕτω καὶ τὸ ἄρθρον τοῦ Κ. Μεζιὲρ, μεθ' ὅσα ὑπὲρ Ἑλλήνων ἐκφράζει οἰσθήματα, κατετάχθη ἐν τοῖς ποικίλλοις ἀχρείοις τῶν φιλελληνικῶν γυμνασμάτων, οὐδεὶς δὲ, σπουδαίως καὶ πρακτικῶς κρίνων, ἀπέδωκεν αὐτῷ μείζονα σημασίαν, ἧς κατ' οὐσίαν ἔχει, ἤτοι ὅτι εἶναι διαθέσεως εὐμενοῦς ἔκφρασις ἑνὸς ἀτόμου καὶ οὐδὲν πλέον.

Ἀλλὰ τὸ ἄρθρον τοῦ Κ. Μεζιὲρ, ὡς εἶναι γεγραμμένον, ἀναλυόμενον, καταδείκνυται, ὡς προωρισμένον μᾶλλον νὰ ζημιώσῃ ἢ νὰ ὠφελήσῃ τοὺς Ἕλληνας, δι' οὗ δ' ἐγράφη τρόπου, ἐξουδετεροῦν καὶ τραυματίζον θανάσιμως τὴν τυχὸν φιλελληνικὴν διάθεσιν τοῦ γράψαντος αὐτό. Ὀλίγαι παρατηρήσεις θὰ πείσωσιν αὐτὸν τὸν Κ. Μεζιὲρ, ὅτι ὑπερβολὴν δὲν γράφομεν, κρίνοντες οὕτω.

Οἱ Ἕλληνες ἔχομεν ἓν λίαν ἐκφραστικὸν λόγιον: «Ἐπίσκοπος κρεμάμενος ἔγραφε κ' ἀπόγραφε.» Τὸ λόγιον τοῦτο προσθέτομεν, ἐπὶ τῶν περιποιουμένων τινὰ ἐν ἀνάγκῃ. Δὲν θὰ ἀδικήσῃ ὁ Κ. Μεζιὲρ τὸν «Αἰῶνα,» ἐὰν τῷ παρατηρήσῃ, ὅτι ἡ ἐκ τῆς Γαλλίας φωνὴ, ἡσύμερον ἐρχομένη δι' αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τῇ ἀνυποστάτῳ ὑποθέσει, ὅτι θέλεν εἰσθαι ἡ ἔκφρασις τοῦ ὅλου γαλλικοῦ ἔθνους, δὲν δύναται νὰ ἔχῃ τὴν ἀξίαν, ἣν ἤθελεν ἔχει, ἐὰν ὁ γαλλικὸς Τύπος ὑψοῦ φωνὴν ὑπὲρ Ἑλλήνων, καθ' ἣν ἐποχὴν, τῆς Γαλλίας ἠχούσης, ἐδύνατο ἡ ἔκφρασις αὐτοῦ νὰ τοὺς ὠφελήσῃ ὀπωσδήποτε. Σήμερον ἡ ἐκ τῆς Γαλλίας ἔκφρασις δύναται μᾶλλον νὰ ζημιώσῃ ἢ νὰ ὠφελήσῃ τὴν Ἑλλάδα· διότι ἡ Γαλλία, ἡττηθεῖσα καὶ ὑπόχρεως οὖσα ν' ἀφοσιωθῇ ὅλως εἰς ἑαυτὴν, οὔτε δύναται, οὔτε θὰ θελῃ νὰ φροντίσῃ περὶ τῶν ἄλλων. Ἐννοεῖ λοιπὸν ὁ συντάκτης τοῦ περὶ ἐθελοντῶν Ἑλλήνων ἄρθρου τῆς «Ἐπιθεωρήσεως», ὅτι, ἀντὶ ὑπηρεσίας, βλάβην προσφέρει τῇ Ἑλλάδι προσπαθῶν νὰ ἀποδείξῃ αὐτὴν, ὡς ἀφωσιωμένην, καὶ ἐλθὴ τῇ ψυχῇ αὐτῆς συμπαθοῦσαν τῇ μηδὲν ἰσχυούσῃ σήμερον Γαλλίᾳ, ὡς μισοῦσαν τοὺς ἰσχυροὺς, ὡς ἀποστερεῖ μένην τὴν Γερμανίαν, ὡς ὑβρίζουσαν καὶ περιφρονοῦσαν τὴν Ῥωσσίαν καὶ εἴ πνα ἄλλην Δύναμιν, ἰσχυουσαν ἐν τῷ κόσμῳ. Ὁ Κ. Μεζιὲρ λίαν ἀτόπως ἐκφράζει τὰ φιλελληνικὰ αἰσθήματά του, προσπαθῶν νὰ καταστήσῃ τὴν Ἑλλάδα μισητὴν τῇ ἄλλῃ, μὴ συμμαχοῦσῃ ἢ τυχὸν ἐχθρᾷ τῇ Γαλλίᾳ, Εὐρώπῃ. Φιλελληνισμὸν τοιοῦτον ἠθέλομεν ἐννοήσει, ἐὰν ἡ Γαλλία, τροπαιοῦχος εἰσελαύνουσα εἰς Βερολῖνον, καὶ κατέχουσα ὑποχείριον τὴν Ἀγγλίαν, ἢ ἐντεῦθεν ἀπειλοῦσα τὴν Ῥωσσίαν, ἐκήρυσσε τὴν Ἑλλάδα ἀφωσιωμένην ἑαυτῇ καὶ μισοῦσαν τοὺς ἄλλους. Ὅτε ὅμως ἡ Γαλλία αὐτὴ πρὸ τινων μηνῶν προσῆλθεν ἱκετεύουσα τὴς Ῥωσσίας τὴν συνδρομὴν ὑπὲρ ἑαυτῆς, ὅτε δηλαδὴ ἔκρινεν, ὅτι ἡ φιλία αὐτῆς καὶ ἡ ἀρωγή της ἐδύναντο νὰ τὴν σώσωσιν, ἀπὸ τῆς ἐπικειμένης συμφορᾶς, τίαν ἔλαβεν πρέπει «νὰ εἶχε τὴν καρδίαν,» κατὰ τινα πεφυρμωδῆ ἔκφρασιν, ὁ Κ. Μεζιὲρ, ὅτε ἔλαβε τὸν κόλουρον, ὅπως τὴν Ἑλλάδα προσπαθήσῃ νὰ καταστήσῃ ὑποπτον καὶ μισητὴν παρὰ τῇ Δυνάμει, ἧς ἡ μεγάλη καὶ κραταιὰ Πατρὶς του πρὸ τινος ἔκρουσε τὴν θύραν, ἱκετεύουσα ἀρωγὴν καὶ ὑποστήριξιν. Ἐὰν εἰλικρινῶς ἠγάπα τὴν Ἑλλάδα ὁ Κ. Μεζιὲρ, ἐὰν ἔθελε ν' ἀποδείξῃ, ὅτι μεριμνᾷ περὶ αὐτῆς, ὤφειλεν ἄλλο νὰ γράψῃ, νὰ ἐξαρχῆ μεν, ὡς Γάλλος, τὰ ὑπὲρ τῆς Γαλλίας αἰσθήματα τῶν Ἑλλήνων, ἔστω καὶ ἂν ταῦτα ἐστίριζεν εἰς τὴν ἀριθμὸν καὶ εἰς τὴν ποιότητα τῶν πλείστων ἐκ τῶν εἰς Θεσσαλίαν μετελθόντων, καὶ τῶν ἐνταῦθα ἐνεργησάντων πρὸς ὀλίγας ναυαγησάσας ἐκδηλώσεις ἀντιγερμανικάς, ἀλλ' οὐδέποτε νὰ καταστήσῃ ὑποπτον τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος πρὸς δύο κολοσσοὺς, πρὸς τὴν Γερμανίαν, τὴν κατέχουσαν δεσμὶαν τὴν μεγάλην Γαλλίαν, καὶ πρὸς τὴν Ῥωσσίαν, ἀφ' ἧς ἡ Πατρὶς του, εἰς τὴν ἀνάγκην περιελθοῦσα, ἱκέτευσεν, ἀλλ' εἰς μάτην, ἀρωγήν. Ὅσῳ ἐπβουλὸς τῷ Ἑλληνισμῷ ἤθελεν εἰσθαι ὁ Ῥῶσσος δημοσιογράφος, ὅστις ἤθελε παραστήσει τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος, τυφλῶς ἀφωσιωμένον τῇ Ῥωσσίᾳ, ὡς μισοῦν δὲ θανασίμως τὴν Γαλλίαν ἢ τὴν Ἀγγλίαν, τόσῳ ἐπίβουλος τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ τραυματίζων αὐτὸν εἶναι ὁ Γάλλος δημοσιογράφος, ὁ προσπαθῶν, καὶ μάλιστα διὰ ψευδολογημάτων, νὰ ἀποδείξῃ, ὅτι τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος ἐγεννήθη, ἀνετράφη καὶ ζῇ ἐν τῷ μίσει καὶ ἐν τῇ ἀπεχθείᾳ πρὸς τὴν Ῥωσσίαν καὶ πρὸς τὴν Γερμανίαν. Τακτικὴ τοιαύτη, τόσῳ ζημιώσασα τὴν Γαλλίαν, τὴν μεγάλην καὶ κραταιὰν καὶ ἄλλοτε τροπαιοῦχον Γαλλίαν, προώρισται πολλῷ μᾶλλον νὰ ζημιώσῃ Κράτος ἀσθενὲς, οἷον ἡ Ἑλλὰς, εἴ ποτε ἤθελεν ἐπτύχει. Ἃς ἀφήσωσιν ἥσυχον τὴν Ἑλλάδα οἱ ἐν τῇ Εὐρώπῃ, ἃς ἀσχολῶνται ὀλιγώτερον περὶ αὐτῆς· τοῦτο, ἰδίως ἐκ τῆς Γαλλίας, εἶναι σήμερον ἡ φιλελληνικωτέρα καὶ ἡ κρείττων δι' αὐτὴν πολιτική.

Αἱ εἰδήσεις.

Τηλεγράφημα ἐκ ΠΑΡΙΣΙΩΝ τῆς 26 Ἰουλίου (7 Αὐγούστου) ἀναγγέλλει, ὅτι τὴν ἡμέραν αὐτὴν ἤρξατο τῶν συνεδριάσεων αὐτοῦ τὸ μέλλον νὰ δικάσῃ τοὺς ἐν Παρισίοις στασιαστὰς πολεμικὸν συμβούλιον. Κατὰ τὴν πρώτην συνεδρίαιν αὐτοῦ, ἀνεγνώσθη τὸ κατηγορητήριον, τὴν δ' ἑπομένην ἔμελλον νὰ ἀρχίσωσιν αἱ ἐξετάσεις τῶν μαρτύρων. Πρώτους θέλει δικάσει τὸ συμβούλιον τοῦτο τὸν Assi καὶ τὰ μέλη τῆς ἐν Παρισίοις στασιαστικῆς κυβερνήσεως, τὰ διατάξαντα τὰς πυρκαϊὰς καὶ τὰς θανατώσεις τῶν ὁμήρων.

Τὸ αὐτὸ τηλεγράφημα σημειοῖ, ὅτι ἡ Ἐθνικὴ Συνέλευσις ἐπεψήφισεν, ὡς κατεπείγουσαν, τὴν παρὰ τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργοῦ Dufaure ὑποβληθεῖσαν πρότασιν, ὅπως διαταχθῇ ἄμεσος ἡ καταδίωξις, κατὰ τῶν μελῶν τῆς Διεθνοῦς Ἑταιρίας τῶν ἐργατῶν.

Ἕτερον τηλεγράφημα, ἐκ ΠΑΡΙΣΙΩΝ ἐπίσης, τῆς 27 (8 Αὐγούστου) ἀναγγέλλει, ὅτι, «κατὰ τὰς ἐκ καλῆς πηγῆς εἰδήσεις, οἱ Γερμανοὶ ἀποχωροῦσιν, ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν, ἀπὸ τῶν νομῶν τοῦ Oise, τοῦ Seine-et-Oise, τοῦ Seine-et-Marne, καὶ τοῦ Seine, ἤτοι τοῦ τῶν Παρισίων.

Ἐπίσης σημειοῦται, ἐν τῷ αὐτῷ τηλεγραφήματι, ὅτι ἡ πρότασις τοῦ ἀριστεροῦ κέντρου (μετρίων δημοκρατῶν) περὶ παρατάσεως τῆς ἐξουσίας τοῦ Τὲρ, ἔμελλε νὰ ὑποβληθῇ προσεχῶς.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Κατὰ τὰ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τηλεγραφήματα, ὁ βασιλεὺς ἡμῶν Γεώργιος ἀνεχώρησεν ἐκ Κοπεγχάγης, τὴν ἑσπέραν τῆς 24 Ἰουλίου (5 Αὐγούστου), ἤτοι τὸ προχθὲς Σάββατον, ἀφιχθεὶς δὲ εἰς Λυβέκκην τὴν ἑπομένην ἡμέραν τῆς 25 (6 Αὐγούστου), ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν αὐθημερὸν διὰ Πετρούπολιν.

Κατὰ τὰ παρὰ τῆς Βουλῆς, ἐπὶ τοῦ περὶ ἐκβολάδων Νόμου, ἀποφασισθέντα, ἡ Κυβέρνησις ἠτήσατο ἐκ Βερολίνου τὴν ἀποστολὴν δύο πρωτευόντων ὀρυκτολόγων ἢ χημικῶν, ὅπως προβῶσιν εἰς ἀναλύσεις ἀκριβεῖς καὶ λεπτομερεῖς τῶν μεταλλευμάτων τοῦ Λαυρίου. Ὡς ἀνηγγέλθη τηλεγραφικῶς εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ἐδέχθησαν, ἵνα μεταβῶσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα, δύο ὀνομαστοὶ ἐπιστήμονες Γερμανοὶ, οἵτινες ἔσονται εἰς Ἀθήνας, ἐντὸς ὀλίγου, ἀλλ' οὐχὶ πρὸ τοῦ πρώτου δεκαημέρου τοῦ Αὐγούστου. Οὕτω μετ' ὀλίγον θὰ ἴδωμεν, εἰς τί καταλήγουσιν οἱ τοῦ Λαυρίου θησαυροὶ, καὶ πόσα τὰ ἐκ τούτων δυνάμενα νὰ ἐξαχθῶσι δυσεκατρμύρια, τὰ προωρισμένα νὰ καταστήσωσι τὴν Ἑλλάδα τὸ πλουσιώτερον καὶ κραταιότατον τῶν ἐπὶ γῆς Κρατῶν, καθ' ἃ ἐπηγγέλθησαν καὶ ὑπεσχέθησαν οἱ τὸν δημοκοπικὸν θόρυβον ποιήσαντες, πρό τινων μηνῶν.

Ἐγράφη ἐσχάτως, ἔν τισι τῶν ἀθηναϊκῶν ἐφημερίδων, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν δημοσιευμάτων ἰταλικοῦ τινος φύλλου, ὅτι τὸ ἑλληνικὸν ὑπουργεῖον προέβη, ἐπὶ τοῦ ζητήματος τοῦ Λαυρίου, εἰς παραχωρήσεις ἀπέναντι τῆς Ἰταλίας, καὶ ὅτι ὑπέβαλε τῇ Κυβερνήσει αὐτῆς προτάσεις, ὧν κυριωτέρα ἡ ἀκύρωσις τοῦ περὶ ἐκβολάδων Νόμου. Καθ' ἃ γινώσκομεν θετικῶς, τοιαύτην τινὰ πρότασιν δὲν ὑπέβαλεν ἡ ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, ἐμμένουσα πάντοτε εἰς τὸ πρῶτον σημεῖον της. Πιθανὸν νὰ ἐγένοντο ὑποδείξεις τινὲς ἐκ μέρους τοῦ ἑλληνικοῦ ὑπουργείου, πιθανὸν τοῦτο, ὑπό τινας περιστάσεις καὶ ὑπό τινος ὅρους, νὰ μὴν ἠμφισβήτησε τὴν ἀρχὴν ἐνδεχομένης ἀποζημιώσεως, δι' ὅσας ἡ Ἑταιρία Σερπιέρη κατέβαλε καλῇ τῇ πίστει δαπάνας, ὅτε ἐθεώρει τὴν παραχώρησιν νομίμως γενομένην αὐτῇ. Ἀλλὰ ὑπόδειξις, ἢ ὑπόσχεσις, περὶ ἀκυρώσεως τοῦ περὶ ἐκβολάδων Νόμου, οὔτε ἐγένετο, οὔτε ἦν δυνατὸν νὰ γίνῃ, ἐκ μέρους τοῦ ὑποστηρίξαντος ἐν τῇ Βουλῇ καὶ ὑποβαλόντος τὸν Νόμον ὑπουργείου. Οὕτω αἱ πατριωτικαὶ χορδαὶ τινῶν μάτην ἀντήχησαν διθυράμβους καὶ ἐμβατήρια. Τὰ πράγματα εὑρίσκονται εἰς ἣν ἦσαν λυπηρὰν ἀπ' ἀρχῆς θέσιν, μόνον δὲ κατωρθώθη, ὡς φαίνεται, ν' ἀναδληθῇ ἡ περαιτέρω ἀνάπτυξις τῆς ὑποθέσεως ταύτης, μέχρι τῆς εἰς τὰς Ἀθήνας ἐπανόδου τοῦ Βασιλέως.

Τηλεγράφημα, ἐκ ΚΑΛΑΜΩΝ καὶ ἀπὸ 27 Ἰουλίου, ἀναγγέλλει, ὅτι «τὴν προτεραίαν ἐγένετο σύγκρουσις, μεταξὺ στρα«τιωτῶν τῆς ὑπομοιραρχίας Πύλου καὶ τινων ἐκ τῶν κατοίκων «Μεθώνης. Ὁ ἐπαρχεύων Γραμματεὺς μετὰ τοῦ ὑπομοιράρχου «μετέβησαν ἐκεῖ, ὁ δὲ Δημαρχεὺς ἐν Μεθώνῃ ἠτήσατο τὴν «ἀνακλησιν τῶν στρατιωτῶν τῆς ὑπομοιραρχίας. Τὴν 28 ἐμελ«λον νὰ μεταβῶσιν εἰς Μεθώνην ὁ ἔπαρχος καὶ ὁ ἀνακριτὴς, «πρὸς καταστολὴν τῶν ἀταξιῶν καὶ εἰρήνευσιν τῶν πνευμά«των.» Κατὰ νεωτέρας πληροφορίας, αἱ ἐν Μεθώνῃ ἀταξαὶ ἦσαν ἐκ τῶν συνήθων, προελθοῦσαι ἐκ τυχαίου ἐρίδων μεταξὺ πολιτῶν καὶ στρατιωτῶν.

Αἱ ἐκ τῆς Στερεᾶς εἰδήσεις εἰσὶν εὐάρεστοι. Οὐδεμία ληστρικὴ πρᾶξις ἔλαβε χώραν, οὔτε ἀνεφάνησάν που ἴχνη ληστῶν. Ἡ μὴ διάπραξις ληστρικῶν πράξεων, καθ' ἣν ἐποχὴν συνήθως διαπράττονται τὰ τοιαῦτα κακουργήματα, εἶναι φαινόμενον, παρέχον προσδοκίας εὐαρέστους, ὑπὲρ τοῦ μέλλοντος τῆς δημοσίας ἀσφαλείας.

Ἐν τῇ «Παλιγγενεσίᾳ» τῆς προχθὲς ἐδημοσιεύθη πρόσθετος ἀπάντησις εἰς τὴν πρὸς τὴν ἐπιστολὴν τοῦ ἐπὶ τῆς Ἐκπαιδεύσεως ὑπουργοῦ ἀπάντησιν τοῦ συντάκτου τοῦ «Αἰῶνος». Ἐπειδὴ ἡ ἀπάντησις αὕτη εἶναι εὐπρεπῶς γεγραμμένη, οὔτε ὁμοιάζει τὰ πρότερα λιβελλογραφήματα, περιέχει δὲ καί τινα οὐσιώδη θέματα, χρῄζοντα ἀναλύσεως, ὁ συντάκτης τοῦ «Αἰῶνος» θὰ σημειώσῃ ἐπ' αὐτῆς τινά, διὰ τοῦ ἑπομένου φύλλου.

Ἡ «Παλιγγενεσία» ὑπεσχέθη, διά τινος φύλλου, νὰ ἀνακοινώσῃ τῷ «Αἰῶνι» τὸ ὄνομα τοῦ γράψαντος τὸν ἐν ἐτῷ ἀριθμῷ 2225 αὐτῆς καταχωρισθέντα λίβελλον. Ὁ «Αἰὼν» ἐζήτησε τὴν ἀνακοίνωσιν τοῦ ὀνόματος τοῦ τοιούτου «λογίου», ἀλλ' ἡ «Παλιγγενεσία» ἐσίγησεν. Ἐὰν τηρήσῃ καὶ σήμερον τὴν αὐτὴν σιγὴν, καὶ μὴ συμμορφωθῇ πρὸς ἣν ἔδωκεν ὑπόσχεσιν, ἀρίνομεν εἰς τὸ Κοινὸν νὰ ἐκτιμήσῃ τὴν τοιαύτην διαγωγήν. Ἐλπίζομεν ὅμως, ὅτι εἰς τοιαύτην ἔλλειψιν μὴ τηρήσεως δοθείσης ὑποσχέσεως δὲν θὰ περιπέσῃ ἡ ἐφημερὶς αὕτη.

Ἐν τῷ ἀριθμῷ 99 τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Συζητήσεων», κατεχώρισεν ὁ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ καθηγητὴς τῆς Θεολογίας Κ. Ν. Δαμαλᾶς ἀξιόλογον καὶ λίαν λεπτομερὲς ἄρθρον, «περὶ «τοῦ Βουλγαρικοῦ ζητήματος μετὰ τὴν παραίτησιν τοῦ Γρη«γορίου ΣΤ'.» Τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ ἄρθρου τούτου συνιστῶμεν εἰς τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ γνωρίσωσιν ἀκριβέστερον καὶ τελειότερον τὰ περὶ τοῦ ἐνδιαφέροντος τὴν ἀνατολικὴν ἐκκλησίαν Βουλγαρικοῦ ζητήματος.

Ὁ ὑπολογαγὸς τοῦ μηχανικοῦ Ξενοφῶν Βίσσελ, υἱὸς φιλέλληνος Ἐλβετοῦ, καὶ εἷς τῶν καλῶν ἀξιωματικῶν τοῦ ἡμέτερου στρατοῦ, προσδληθεὶς ὑπὸ παραφροσύνης ἐσχάτως, κυτοκτονήθη, διὰ τοῦ ἑπομένου τρόπου. Διαλαθὼν τῆς προσοχῆς τῶν φυλασσόντων αὐτὸν, μετέβη εἰς τὸν σιδηρόδρομον, καὶ προσεπάθησε νὰ τεθῇ ὑπὸ τοὺς τροχοὺς τῶν ἁμαξῶν, ὅπως συντριβῇ. Καὶ τοῦτο μὲν δὲν κατώρθωσεν, οὔτε κατὰ τὴν πρώτην, οὔτε κατὰ

τὴν δευτέραν ἀπόπειραν, διότι, ἡμέρας οὔσης, ὁ μηχανικὸς κατώτῳθεσεν ἐγκαίρως νὰ σταματήσῃ τὸν σιδηρόδρομον. Δυστυχῶς τὴν τρίτην φορὰν, νύκτωρ, περὶ ὥραν 9, μεταβὰς εἰς τὸ μέρος, ὅπου ὁ σιδηρόδρομος στρέφει πρὸς τὸ Φάληρον, προσεπάθησε νὰ θέσῃ τὸ σῶμά του ἐπὶ τῶν ἑλασμάτων, ὅπως διατηρηθῇ. Ἀλλὰ καὶ τοῦτο δὲν κατώρθωσεν. Οὐχ ἧττον τραυματισθεὶς βαρέως εἰς τὰ πλευρὰ, ἐτινάχθη μακρὰν, διὰ τῆς ὁρμῆς τῆς μηχανῆς, πεσὼν δὲ ἔθραυσε τὴν κεφαλήν. Ὁ ἄτυχὴς ἀπεβίωσε μετὰ δέκα ὥρας, ὑποστὰς μὲν πολλὰς ὀδύνας, ἀλλ' οὐδεμίαν ἀποδείξας μετάνοιαν. Καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ κὐτοκτονήθη, πεσὼν ἐκ βράχου καὶ καταμελισθείς.

Ἐκπληροῦντες ἣν διὰ τοῦ προηγουμένου φύλλου ἐδώκαμεν ὑπόσχεσιν, δημοσιεύομεν σήμερον τὴν περὶ τοῦ ἐν Κορίνθῳ ἀνακαλυφθέντος ἄντρου ἔκθεσιν τῶν Ἀρχῶν τῆς ἐπαρχίας ταύτης, ἔχουσαν, ὡς ἔπεται :

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ ΥΠΟΥΡΓΟΝ.

«Διαταγθέντες, ὅπως μεταβάντες ἐπισκεφθῶμεν καὶ περιγράψωμεν τὸ πρὸ μικροῦ ἐπὶ τινος βουνοῦ ἐν τῷ Δήμῳ Τρικάλων ἀνακαλυφθὲν ἄντρον, ὑποβάλλομεν ὑμῖν τὴν περὶ τούτου ἔκθεσιν ἡμῶν.

«Παρὰ τοὺς ΑΜ. πρόποδας τῆς Κυλλήνης, μετὰ μικροτάτην κοιλάδα, κεῖται βουνὸς τιτανώδης, γυμνὸς καὶ ἀπότομος, μικρᾶς ἐκτάσεως, καλούμενος ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων τοῦ Πουλιοῦ ὁ ὄχθος, ἰδιόκτητος δὲ τοῦ Κ. Α. Νοταρᾶ, ἔχων διεύθυνσιν ἀπὸ Β. πρὸς Α. ἐπιμήκη. Αὐτοῦ κεῖται ἕτερον ὄρος δασῶδες, Φλαμπουρίζα καλούμενον, καὶ τοῦτο ἰδιοκτησία τοῦ ῥηθέντος Α. Νοταρᾶ. Κάτωθεν τοῦ κατακορύφου μέρους τοῦ ῥηθέντος βουνοῦ, εἰς ἀπόστασιν τριάκοντα περίπου μέτρων, ἐντὸς κοιλώματος μικροτάτου, κεῖται ὀπὴ πλάτους καὶ ὕψους μετριαίου· ἥ τε κορυφὴ τοῦ βουνοῦ καὶ ἡ ὀπὴ δεσπόζουσι φάραγγος δασώδους καὶ τεμνούσης ἔνθεν καὶ ἔνθεν τὰ ὄρια τῆς Κυλλήνης καὶ τῶν Τρικάλλων. Ἡ ῥηθεῖσα ὀπὴ εἶναι εἴσοδος ἄντρου, διευδυνομένου ἀπὸ Α. πρὸς Β. Ἀπὸ τῆς ὀπῆς εἰσέρχεταί τις εἰς ἄντρον ἁπλοῦν καὶ κάθυγρον, μήκους καὶ πλάτους δέκα περίπου μέτρων· προχωρῶν δὲ, ἀπαντᾷ δευτέραν εἴσοδον εὐρεῖαν, τῆς ὁποίας αἱ πλευραὶ ἐσχηματίσθησαν ὑπὸ ἁπλῶν σταλακτιτῶν, καὶ εἰσέρχεται εἰς μεγάλην αἴθουσαν κατωφερῆ, ἐκτεινομένην ἐπὶ 160 μέτρα, ὅθεν ἄρχονται αἱ σταλακτῖται. Ἡ ὀροφὴ καὶ αἱ πλευραὶ τῆς ἀνωμάλου ταύτης αἰθούσης ἀποτελοῦσιν ἓν σῶμα σταλακτίτου ὀγκώδους, τοῦ ὁποίου ἡ ἐπιφάνεια εἶναι κάθυγρός, ὡς ἐργαζομένης τῆς φύσεως. Τὸ ἔδαφος ὅλως ὁλισθηρὸν καὶ ἀνώμαλον ἐστὶν, ἕνεκα τῶν ἀπείρων εὐμεγέθων σταλακτιτῶν, τῶν μὲν, ὡς φαίνεται, καταπεσόντων ἀπὸ τῆς ὀροφῆς, τῶν δὲ ὑπὸ τῆς φύσεως ἀπεργασθέντων. Αἱ πλευραὶ τοῦ ἄντρου ἀπὸ τῆς δευτέρας εἰσόδου εἰσὶ κεκατακοσμημέναι ὑπὸ παντοίων σταλακτιτῶν, λευκῶν καὶ διαυγῶν, ἀποτελούντων διάφορα σχήματα ἄμορφα· οἷον ἐνταῦθα βλέπει τις στήλας ἀτέχνως ποικίλας τεσσάρων καὶ πέντε μέτρων ὕψους, διαμέτρου δὲ ἑνός· ἐκεῖ ἀγάλματα ἱστάμενα ἀρτιμελῆ, ἐδῶ τοιαῦτα ἄνευ κεφαλῆς ἢ χειρὸς, ἐκεῖ παραπετάσματα ἐπικρεμάμενα τῶν ἀγαλμάτων μὲ διαφόρους πτυχὰς, κωδωνοστάσιον ποικίλον ἀπὸ τοῦ ἐδάφους μέχρι τῆς ὀροφῆς, πολυέλαιον εὐμεγέθη, κρύσταλα κρεμάμενα ἀπὸ τῆς ὀροφῆς, σχήματα ναῶν, καὶ ἀπειρον πλῆθος ἄλλων τῆς φύσεως παιγνίων· ὥστε ἐκπληττόμενός τις διὰ τὸ πλῆθος καὶ τὸ ποικίλον τῶν σταλακτιτῶν δύναται νὰ ὀνομάσῃ τὸ ἄντρον τοῦτο, τοῦ ὁποίου ἡ περιγραφὴ καθίσταται σχεδὸν ἀδύνατος, Μουσεῖον, ἐνῷ ἡ φύσις ἀπὸ τῆς κοσμογονίας ἐργαζομένη ἐναποτίθησι τεράστια ἔργα αὐτῆς, τὰ πλεῖστα τῶν ὁποίων, ὑπερβάλλοντα τὴν ἀνθρωπίνην τέχνην, ἐλκύουσι τὴν προσοχὴν τοῦ παρατηρητοῦ. Εἰς δὲ τὸ τέρμα τοῦ ἄντρου, οὗ ἡ κάθοδος καὶ ἡ ἄνοδος λίαν ἐπικίνδυνος ἐστι, διά τε τὸ κατωφερὲς, καὶ τὸ ὀλισθηρὸν, ὑπάρχει ἑτέρα ὀπὴ μικρὰ, ἔνθα φαίνεται κοίλωμα, ἐνῷ ἡ φύσις ἴσως ἐργαζομένη θέλει ἀποκαλύψει μετὰ χρόνον καὶ ἄλλα θαυμασιώτερα ἔργα αὐτῆς. Παρὰ δὲ τὰς ἀριστερὰς πλευρὰς τῶν δύω οὕτως εἰπεῖν αἰθουσῶν, εἰς μῆκος δέκα μέτρων, εὑρέθησαν συντρίμματα ἄπειρα ἀγγείων ἀρχαιοτάτης κατασκευῆς, ἀγαλμάτια πήλινα, δύο δακτυλίδια καὶ ὀστᾶ ἀνθρώπων τε καὶ ζώων, τὰ ὁποῖα ἄπαντα ξένη, ὡς φαίνεται, χεὶρ ἐπεσώρευσεν. Ἡ ἐν τῷ ἄντρῳ διαμονὴ ἐπὶ ὥρας οὐδόλως βλάπτει τὸν ἐπισκεπτόμενον αὐτό. Ἐρευνήσαντες δὲ οὐδαμοῦ ἐδυνήθημεν νὰ εὕρωμεν, ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ βουνοῦ, ὀπᾶς, συγκοινωνούσας μετὰ τοῦ ἄντρου· μόνον εἰς ἀπόστασιν πεντακοσίων περίπου μέτρων, κατὰ τὴν ΑΒ διεύθυνσιν τοῦ ἄντρου, εὕρομεν ἐπὶ τοῦ βουνοῦ τοιαύτην, ἥτις πιθανὸν νὰ συγκοινωνῇ μετὰ τοῦ ἄντρου καὶ εἶναι τὸ τέρμα αὐτοῦ. Ἡ ὀπὴ καὶ τὸ πρῶτον μέρος τοῦ ἄντρου ἦσαν γνωστὰ τοῖς ποιμέσιν, ὑπὸ τῶν ὁποίων καὶ ὑπεδείχθησαν εἰς τοὺς ἐσχάτως καταδείξαντας αὐτὰ, οἵτινες καὶ ἄλλοι κατόπιν ἀνέσκαψαν τὰ μέρη, ἔνθα εὕρομεν τὰ συντρίμματα τῶν ἀγγείων. Ἐκ τῶν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους σταλακτητῶν πολλοὶ ἀφηρέθησαν· φοβούμενοι δὲ μήπως καὶ ἐπὶ τῶν πολυτίμων ἐπιβάλωσι χεῖρα, ἀνεθέσαμεν τὴν ἐξασφάλισιν ἐν γένει τῶν ἐν τῷ ἄντρῳ εἰς τὸν Κ. δήμαρχον Τρικάλλων.

Εὐπειθέστατοι

Ὁ ἔπαρχος Α. Θεοχαρόπουλος, Ὁ ἔφορος Καῖσαρ Ἐμμανουὴλ, Ὁ σχολάρχης Α. Γραμματᾶς.

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου Κ. Ἰ. Τομαρόπουλος ἀπηύθυνε τὴν ἑπομένην ἔκθεσιν πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸν, περὶ τῶν κατὰ τὸ λῆξαν πρῶτον ἑξάμηνον τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους εἰσπράξεων τοῦ Δημοσίου Ταμείου :

«Κύριε Ὑπουργὲ,

«Σχετικῶς πρὸς τὰς προηγουμένας ἀναφορᾶς μου, ὑποβάλλω συνημμένως πίνακα, παριστῶντα τὰ ἀποτελέσματα τῶν ὑπὸ τῶν ἐπαρχιακῶν καὶ εἰδικῶν Ταμείων ἐνεργηθεισῶν, κατὰ τὸν μῆνα Ἰούνιον, τοῦ τρέχοντος ἔτους εἰσπράξεων, κατὰ σύγκρισιν πρὸς ἐκείνας τῶν ἐτῶν 1870 καὶ 1869, κατὰ τὸν ὁποῖον αὗται ὑπερτεροῦσι μὲν τὰς τοῦ 1870 κατὰ δραχ. 85,976, εἰσὶ δὲ ἐλάσσονες τῶν τοῦ 1869 κατὰ δραχ. 151,973.

«Κάτωθι τοῦ πίνακος τούτου, συγκρίνονται, ἐν συγκεφαλαιώσει, τὰ ἀποτελέσματα τῶν τῆς πρώτης ἑξαμηνίας εἰσπράξεων τῆς διαχειρίσεως τοῦ 1871, πρὸς ἐκεῖνα τῶν διαχειρίσεων 1870, 1869 καὶ 1868. Τὸ δὲ ἐξαγόμενον τῆς συγκρίσεως ταύτης παρίστησιν, ὅτι αἱ ἐξαμηνιαῖαι εἰσπράξεις τοῦ 1871, ἐν συνόλῳ ὑπερτεροῦσι τὰς μὲν τοῦ 1870 κατὰ δραχ. 3,315, 845, τὰς δὲ τοῦ 1869 κατὰ δραχ. 2,405,413 καὶ ἐκείνας τοῦ 1868 κατὰ δραχ. 3,197,004. Παρακατιὼν δὲ, παρατίθεται καὶ ἑτέρα σύγκρισις τῶν κατὰ τὴν ἀ. ἑξαμηνίαν τοῦ τρέχοντος ἔτους εἰσπραχθέντων ἐσόδων, τῆς χρήσεως 1870, πρὸς ἐκεῖνα τῆς χρήσεως 1869, τὰ εἰσπραχθέντα ἐντὸς τῆς αὐτῆς ἑξαμηνίας τοῦ ἔτους 1870, κατὰ τὴν ὁποίαν, αἱ ἐντὸς τοῦ ἀνωτέρω χρονικοῦ διαστήματος εἰσπράξεις τοῦ 1870 ὑπερτεροῦσι τὰς τῆς χρήσεως 1869 κατὰ δραχ. 1,707,050.

«Ὑποβάλλω προσέτι καὶ ἕτερον πίνακα, ἐν ᾧ συγκρίνονται κατ' ἄρθρον, τὰ κατὰ τὴν πρώτην ἑξαμηνίαν βεβαιωθέντα, εἰσπραχθέντα καὶ καθυστεροῦντα ἐσοδα τῆς ἐνεστώσης χρήσεως, πρὸς ἐκεῖνα τῆς αὐτῆς ἑξαμηνίας τῆς χρήσεως 1870, ἐξ οὗ καταφαίνεται ἡ ἐπελθοῦσα εἰς ἕκαστον ἔσοδον αὔξησις των εἰσπράξεων, κυριωτέρα τῶν ὁποιων εἶναι ἡ ἐκ τῶν τελωνείων, τὸ χαρτοσήμου κλπ. Ἐνταῦθα παρατηρεῖται, ὅτι ἡ πρόοδος τῶν εἰσπράξεων βαίνει ἀναλόγως τῆς βεβαιώσεως· διότι ὅπου ἡ βεβαίωσις εἶναι ἀνωτέρα, ἐκεῖ καὶ ἡ εἴσπραξις εἶναι ἐπίσης ἀνωτέρα, ἐκεῖνο δὲ τὸ ἔσοδον, τὸ ὁποῖον ἐβεβαιώθη ἐγκαίρως, ἐκεῖνο παρουσιάζει καὶ τὰς μεγαλητέρας εἰσπράξεις. Ἔστω εἰς παράδειγμα ὁ φόρος τῶν ἐπιτηδευμάτων, ἐκ τοῦ ὁποίου, κατὰ μὲν τὸ ἔτος 1870, ἐβεβαιώθησαν μέχρι τέλους Ἰουνίου δραχ. 480,253, ἀπέναντι τῶν ὁποίων εἰσπράχθησαν δραχ. 121, 500, κατὰ δὲ τὸ τρέχον ἐβεβαιώθησαν μέχρι τῆς αὐτῆς ἐποχῆς δραχ. 881,040, καὶ εἰσεπράχθησαν ἀπέναντι αὐτῶν δραχ. 284,700. Σπουδαίως λοιπὸν συντελεῖ εἰς τὴν ταχεῖαν εἰσπραξιν τῶν δημοσίων ἐσόδων, καὶ προλαμβάνει τὰς καθυστερήσεις, ἡ ἔγκαιρος καὶ τακτικὴ αὐτῶν βεβαίωσις. Ἐπιτελεῖται δὲ αὕτη, ὅταν ἑκάστη ἀρχὴ ἐνεργῇ ἐγκαίρως καὶ προσεκτικῶς τὸ καθ' ἑαυτήν.

«Αἱ γενόμεναι εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν καταθέσεις ἐκ τῆς προσόδου Σμύρνης δὲν μετετέθησαν εἰσέτι, ὡς τακτικὸν ἔσοδον· διότι συνήθως τὸν Δεκέμβριον ἑκάστου ἔτους συμψηφίζονται εἰς τὰ τακτικὰ ἔσοδα τὰ ὑπὸ τοῦ Ταμείου Σμύρνης ἐκδιδόμενα γραμμάτια συμψηφισμοῦ, ἐπίσης δὲ καὶ τὸ προκύψαν κέρδος τῆς ἐκποιήσεως τῶν 450 μετοχῶν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης· σημειοῦνται οὐχ ἧττον ἀμφότερα τὰ ποσὰ ταῦτα, κάτωθι τοῦ συγκριτικοῦ πίνακος.

«Ἐνταῦθα κρίνω ἀναγκαῖον νὰ παραθέσω σημείωσιν τῶν μέχρι τέλους Ἰουνίου ἀποτελεσμάτων, εἰδικῶς διὰ τὴν χρῆσιν 1870, ἥτις μετ' οὐ πολὺ κλείει, ἔχουσι δὲ ταῦτα ὡς ἑξῆς :

«Ἐβεβαιώθησαν κατὰ τὸν μῆνα Ἰούνιον ε. ε.

ἀπὸ ἐπαρχιακοὺς Ταμίας	δραχ.	39,309
» εἰδικοὺς	» »	33,147
		72,156

«προστιθεμένων εἰς ταῦτα τῶν μέχρι τέλους Μαΐου βεβαιωθέντων ..... » 34,848,875

«Τὸ ὅλον τῶν μέχρι τέλους Ἰουνίου ε. ε. βεβαιωθέντων ἐσόδων ἀνέρχεται εἰς..... » 34.921,331

«Εἰσεπράχθησαν κατὰ τὸν αὐτὸν μῆνα·

«Ἀπὸ ἐπαρχιακοὺς Ταμίας..	δραχ.	237,050
» εἰδικοὺς » .. »		33,147
		270,197

«Προστιθεμένων εἰς ταῦτα τῶν μέχρι τέλους Μαΐου εἰσπραχθέντων ἐκ..... » 30,184,342

«Τὸ ὅλον τῶν εἰσπραχθέντων ἀναβιβάζεται εἰς » 30,454.539

καὶ ὑπολείπονται καθυστεροῦντα, κατὰ τὴν 30 Ἰουνίου ε. ε..... » 4,466,792

«Αἱ κατ' ἐξακολούθησιν κατεβαλλόμεναι διὰ τὴν εἰσπραξιν αὐτῶν προσπάθειαι δὲν ἀποροῦσι τοὺς προσδοκωμένους καρπούς, ἅ τε προερχομένων ἀπὸ ἐνοικιαστικὰ ἐλλείμματα, ἐξ ὧν τὰ μὲν ἀπ' ευθείας ὑπὸ ἐνοικιαστῶν ὀφειλόμενα δὲν εἶναι ἐλπὶς νὰ εἰσπραχθῶσι, διότι πολλοὶ τῶν ταῦτα ὀφειλόντων ἀπεδείχθησαν ἀφερέγγυοι, τὰ δὲ ἀπὸ φορολογουμένους θεωροῦνται ἐπίσης ἀνείσπρακτα, διότι ἀπεδείχθησαν στηριζόμενα ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς πλαστὰ καὶ εἰκονικὰ διπλότυπα, ἢ δημιουργία τῶν ὁποίων ἦτο δυνατὸν, ἀνευ ὀλίγι κατὰ τὸ ὅλον, κατὰ μέγα ὅμως μέρος νὰ προληφθῇ, ἐὰν κατεβάλλετο ἰδιαζουσα μέριμνα καὶ σύντονος προσοχὴ, ἐν καιρῷ τῆς βεβαιώσεως τῶν φόρων.

«Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Ἰουλίου 1871.

«Εὐπειθέστατος, ὁ διευθυντὴς τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου

Ι. ΤΟΜΑΡΟΠΟΥΛΟΣ.»

Μᾶς γράφουσιν ἐκ ΓΑΛΑΖΙΟΥ καὶ ἀπὸ 17 Ἰουλίου : «Μεθ' ὅλα τὰ ἐκ τῶν πλημμυρῶν σχηματισθέντα τέλματα καὶ τὰ ἔν τε Σουλινᾷ καὶ Βραΐλᾳ ἀναφαινόμενα ἑκάστοτε διάφορα νοσήματα, ἐπιδημικὸν ἔχοντα ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τὸν χαρακτῆρα, ἡμεῖς ἐν τῇ πόλει μας ἀπολαύομεν πληρεστάτης ὑγείας, διότι καὶ αὐτὰ τὰ ἐνδημικὰ καὶ ἐπιτόπια νοσήματα τῶν πυρετῶν κτλ. εἰμὴ ἐξέλιπον, ἱκανῶς ἠλαττώθησαν.

«Ἡ γεωργία βαίνει ἐξαίρετα· ἡ νέα συγκομιδὴ ἤρξατο· λέγεται δὲ, κατά τε ποιὸν καὶ ποσὸν, ἀνωτέρα τῆς περισυνῆς. Ὁ ἐμπορικὸς κόσμος ἐλπίζει, ὅτι ἐφέτος θ' ἀποζημιωθῇ, δι' ὅσα ἀρνητικὰ κέρδη ὑπέστη καὶ ὑρίσταται ἔτι ἐκ τῶν περισυνῶν γεννημάτων.

«Τέλος πάντων πλησιάζομεν νὰ πιστεύσωμεν, ὅτι ἐντὸς ὀλίγου θὰ ἔχῃ καὶ ἡ ἐνταῦθα Ἑλληνικὴ Κοινότης εὐρύχωρον καὶ κομψὸν ἱερὸν ναόν. Ἡ νάρκη καὶ ἡ ἀδιαφορία ἐν μέρει ἔπαυσαν, καὶ τὸ ἱερὸν τέμενος βαίνει γοργῶς πρὸς τὸ πέρας.

«Μεθ' ὅσης χαρᾶς ἀνήγγειλα ἄλλοτε ὑμῖν τὴν σύστασιν τοῦ ἐνταῦθα Φιλολογικοῦ Συλλόγου, μετὰ τοσαύτης λύπης ἀναγκάζομαι ἤδη νὰ ὁμολογήσω, ὅτι ἡ μόνη αὐτῆ ἐν μέσῳ τοῦ γενικοῦ ὑλισμοῦ πνευματικὴ πανδαισία σχεδὸν ἐξέλιπεν. Οἱ τὰ τοῦ Συλλόγου ἀναλαβόντες κοιμῶνται τὸν βαθύτερον ὕπνον, καταβληθέντες ἴσως ἀπὸ τοὺς καύσωνας τοῦ θέρους, ὧν δὲν εἴμεθα ἐντελῶς ἀπηλλαγμένοι. Ἀς ἐλπίσωμεν, ὅτι ὁ ἐν Κωνσταντινοπόλει διατρίβων ἤδη Κ. Μ. Νεγρεπόντης, ἐπιστρέψων, θὰ δώσῃ νέαν ὤθησιν, πρὸς πληρέστερον καταρτισμὸν τοῦ Συλλόγου· διότι, ὡς μέχρι τοῦδε ἦν κατηρτισμένος, ἑπόμενον ἦτο νὰ πέσῃ εἰς λήθην.»

ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΣ (Σύρου), 23 Ἰουλίου (Ἰδιαιτέρα ἀλληλογραφία τοῦ Αἰῶνος). «Τὰ κυριώτερα στοιχεῖα τῆς ὑπάρξεως τοῦ ἡμετέρου τόπου ἦσαν τὸ ἐμπόριον, ἡ ναυτιλία καὶ ἡ βιομηχανία· καὶ εἰς τὰ δύο πρῶτα κυρίως ὀφείλεται ἡ πρόοδός του. Ἀπό τινος ὅμως ἐφάνη ἐκπίπτουσα ἡ ἐμπορικὴ ἀξία τῆς νήσου ἡμῶν, δι' ἀφορμὰς πολλὰς, ἐξ ὧν κυριώτεραι εἰσὶν ἡ ἀνάπτυξις καὶ ἄλλων ἐμπορικῶν ἀγορῶν, ἀπολαυουσῶν ἤδη διαφόρους εὐκολίας, [illegible] τινος ἡ [illegible] τῆς, διὰ τὸ κεντρικὸν τοῦ λιμένος της καὶ διὰ τὰς πιστώσεις της. Οἱ συμπολῖταί μας προέβλεψαν ἐν μέρει τὰς συνεπείας τῆς ἐκπτώσεως ταύτης, καὶ ἐπεδίωξαν τὴν πλήρωσιν τοῦ ἀφιεμένου κενοῦ, δι' ἀναπτύξεως σπουδαιοτέρας τῆς βιομηχανίας. Πρώτη δ' ἡ ἀρχαία καὶ μεγάλη συντεχνία τῶν βυρσοδεψῶν ἐπεξέτεινε τὰς ἐργασίας της, διὰ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ ἀτμοῦ. Οὕτω ἀριθμεῖ ἤδη τρία, πολλοῦ λόγου ἄξια, ἐργοστάσια ἀτμοκίνητα, παρέχοντα ἐργασίαν εἰς πολλὰς χιλιάδας ἀνθρώπων, καὶ ὠφελείας εἰς τὸ ἐμπόριον. Παρακολούθησε μετ' αὐτὴν ἡ συντεχνία τῶν ἀρτοποιῶν εἰς τὴν διὰ τοῦ ἀτμοῦ ἐργασίαν· καὶ ἤδη τέσσαρα τοιαῦτα ἐξαίρετα ἐργοστάσια ἀλευρο ποιίας, ἀρτοποιίας καὶ ζυμαρικῶν νέον προσθέσαν ἐπικερδὴ πόρον εἰς τὸ ἐμπόριον, ἀποκλείσαντα πᾶσαν ἐξωτερικὴν εἰσαγωγὴν τοῦ εἴδους τῶν προϊόντων τούτων, καὶ ἐπιτοπίως καὶ εἰς ὅλον τὸν ἡμέτερον νομὸν, ἐκπέμποντα τὰ προϊόντα των καὶ εἰς διάφορα ἄλλα μέρη τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἀκόμη. Ὀγδοον ἀτμοκίνητον ἐργοστάσιον ἐκκοκιστικὸν τοῦ βάμβακος καὶ πιεστικὸν ἀνιδρύθη, δυστυχῶς ὅμως δὲν προώδευσεν, ἐλλείψει παραγωγῆς τοπικῆς ἐργασίας, καθὸ τοῦ τόπου στερουμένου τῆς πρώτης ὕλης. Τὰ ὀκτὼ ταῦτα ἐργοστάσια παρηκολούθησαν δύο ἄλλα νέα, τὸ μὲν ὑελοποιίας, τὸ δὲ νηματοκλωστικὸν καὶ ἓν ὑφασματοποιεῖον, ἅτινα κατηρτίσθησαν ἤδη καὶ μετ' ὀλίγον τίθενται εἰς ἐνέργειαν. Τὰ δέκα ταῦτα ἀτμοκίνητα ἐργοστάσια, τροφὴν χορηγοῦντα εἰς δέκα σχεδὸν χιλιάδας ψυχῶν, σπουδαίαν τῷ τόπῳ καὶ τῇ Ἑλλάδι ἐν γένει παρέχουσι καὶ παρέξουσιν ὑποστήριξιν καὶ ὑπηρεσίαν, χρησιμεύοντα καὶ ὡς πρότυπα τελειοτέρας ἀναπτύξεως τῆς ἐθνικῆς βιομηχανίας.

«Ἀλλ' ἤθελον πολὺ ἀδικήσει τὴν ἀλήθειαν, ἐὰν πρὸς ταῦτα μὴ συνρίθμουν πρωτίστως τὸ πρὸ δεκαετίας κατασταθὲν ἐξαίρετον καὶ ἐφάμιλλον τῶν καλλιτέρων ὁμοίων ἐν Εὐρώπῃ, τὸ ἐργοστάσιον τῆς Ἑλληνικῆς Ἀτμοπλοΐας Ἑταιρίας. Τὸ βιομηχανικὸν κατάστημα τοῦτο πλείστας παρεῖξε τῷ τόπῳ καὶ τῇ Ἑλλάδι εὐεργεσίας, καθότι ἐκτὸς ὅτι ἐπαρκεῖ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς ἀτμοπλοΐας καὶ πάν ὅ,τι ἐμελλε νὰ προβλέπηται ἐκ τῆς ξένης γῆς, καὶ νὰ φυγαδεύωνται ἐκ τοῦ Τόπου σπουδαῖα χρηματικὰ κεφάλαια, κατασκευάζεται ἐνταῦθα καὶ μένουσιν ἐν τῷ τόπῳ τὰ χρήματα, ἐκτὸς τούτου, λέγω, τὸ ἐργοστάσιον αὐτὸ εὐηργέτησε τὴν σπουδαίαν τοῦ τόπου σιδηρουργικὴν βιομηχανίαν, διότι ἐχρησίμευσε καὶ χρησιμεύει, ὡς σχολεῖον, πρὸς διδαχὴν καὶ τελειοποίησιν τῆς ἐγχωρίου σιδηρουργίας, ἐπηύξησε σπουδαίως τὸν ἀριθμὸν τῶν καλῶν τεχνιτῶν καὶ τῶν μηχανικῶν, τὰς δ' ὑπηρεσίας του ἐχορήγησε καὶ εἰς τὴν ἡμετέραν Κυβέρνησιν ἐπὶ τῆς Κρητικῆς ἐπαναστάσεως, καὶ εἰς ξένα ἀκόμη ἀτμόπλοια, προσφυγόντα εἰς αὐτὸ πρὸς ἐπισκευήν. Ἄλλως τε καὶ ἱκανοὺς παρήγαγε μηχανικοὺς, ἐξ ὧν τινες εὐδοκίμως ἀντικατέστησαν ξένους ἐν τοῖς ἀτμοπλοίοις τῆς Ἑταιρίας, καὶ ἀριθμὸν ἱκανὸν νέων, καλῶν μάλιστα οἰκογενειῶν, ἐκπαιδεύει, ἵνα αὐξήσῃ τὸν ἀριθμὸν τῶν Ἑλλήνων μηχανικῶν. Πρὸς δὲ ταῦτα παρέχει τὴν συνδρομήν του τὸ κατάστημα τοῦτο, διὰ τῶν ἀξίων μηχανικῶν του, εἰς τὰ εἰρημένα ἄλλα τοῦ τόπου βιομηχανικὰ καταστήματα, ἅτινα ἄλλως χρείαν εἶχον νὰ συντηρῶσι ξένους μηχανικοὺς, δι' ἀδρῶν μισθῶν.

«Καὶ εἰς τὸν ἕτερον τῆς ἐγχωρίου βιομηχανίας κλάδον, τὴν ναυπηγίαν, παρήχθη ἱκανὴ ὑποστήριξις παρὰ τοῦ Δήμου, δι' ἀνεγέρσεως εὐρυτάτου Ναυπηγείου. Χρείαν ὅμως ἔχει αὕτη μείζονος κυβερνητικῆς ὑποστηρίξεως, ἵνα δυνηθῇ ν' ἀνταγωνισθῇ [illegible] ἀποτελεσματικῶς, πρὸς τὰ σιαρρὰ ναυπηγεῖα, ἅτινα [illegible] σθησαν εἰς πολλὰ τῆς Τουρκίας μέρη, καὶ ἔχουσι [illegible] ραν καὶ προχειροτέραν τὴν ζυλείαν καὶ τὴν ἐργα[illegible] στήριξις δ' αὕτη κατορθοῦται, ὅταν διὰ τῶν κα[illegible] καὶ ἄλλων μέσων διευκολυνθῇ ἡ ἐκ τῶν ἐγγ[illegible] φορὰ τῆς ἐξαιρέτου ζυλείας αὐτῶν [illegible] εἰς τὰς ἐγχωρίους ἀνάγκας, καὶ [illegible] πᾶς εἰσαγωγικὸς φόρος, ἐπὶ τῶν [illegible] παντοειδῶν ὑλῶν, τῶν χρ[illegible] λίᾳ, ἢ καθιερωθῇ ἡ ἀπόδο[illegible] ἔθος.

«Εἶναι δὲ ἐπάνω [illegible] γανικῶν ἐργοστασίω[illegible] εὐκολίας τινὰς, ἰδ[illegible] αὐτὴν ἀπὸ παντὸς [illegible] τερικοῦ, καὶ ἐπιβάλ[illegible] ὁμοειδὴ ὑελουργίαν, [illegible] προϊόντων αὐτῆς.

«Ἓν ἐκ τῶν βιοπο[illegible] εἶναι καὶ ἡ καλεμκερο[illegible] γυναικείου ἰδίως φύλου[illegible]

ζῆν ἐκ τῆς τοιαύτης ἐργασίας των· ἀλλ' ἀπεμιμήθησαν αὐτὴν εὐρωπαϊκὰ ἐργοστάσια καὶ τὴν ἐμπλούτισαν. Οὕτω πρὸς ὑποστήριξίν της, μὴ δυναμένης νὰ συναγωνισθῇ πρὸς τὴν εὐρωπαϊκὴν ὑποστηριζομένην διὰ μηχανῶν παρομοίαν ἐργασίαν, δέον ὅπως ἡ Κυβέρνησις ἔλθῃ εἰς ὑποστήριξίν της, δι' ἐπιβολῆς ἀνωτέρου τινος εἰσαγωγικοῦ δικαιώματος, ὡς πρὸ πολλοῦ δικαίως ἀπῄτησεν ἡ συντεχνία αὕτη, δυστυχῶς ὅμως δὲν εἰσηκούσθη μέχρι τοῦδε.

«Ὁμολογουμένου ὄντος, ὅτι διὰ τῆς βιομηχανίας κτύνχησαν πολλὰ ἔθνη καὶ εἴλκυσαν εἰς ἑαυτὰ μέγαν πλοῦτον ἐκ τῶν ἀδιομηχάνων ἄλλων τόπων, ἡ ἡμετέρα Κυβέρνησις, πατριῶς φερομένη, ὀφείλει ὑπὸ σπουδαιοτέραν ὄψιν νὰ ἐρευνήσῃ τὸ θέμα τοῦτο, παρέχουσα αὐτῇ πᾶσαν συνδρομὴν καὶ ὑποστήριξιν. Τόσῳ δὲ μᾶλλον πρέπει τὸ τοιοῦτον νὰ γίνῃ, ὅσῳ, ἐνισχυομένης τῆς βιομηχανίας καὶ εὐδοκιμούσης, πολλοὶ θὰ ἐπιδοθῶσιν εἰς τὰ βιομηχανικὰ ἔργα, παραιτοῦντες τὸ ἄχαρι στάδιον τῆς ὑπαλληλίας καὶ ἀκόμη τῆς κατοχῆσεως τῆς ἐπιστημονικῆς, ἥτις κατεπλήρωσε τὸν τόπον νέων, εὐπαιδεύτων μὲν καὶ ἱκανῶν, ἀλλ' ἀργούντων καὶ μετανοούντων διὰ τοὺς κόπους καὶ τὰς δαπάνας των· διότι ἐπεδόθησαν εἰς στάδιον, λίαν περιωρισμένον καὶ μὴ ἀμείβον ἀρκούντως τοὺς κόπους των, ἕνεκα τοῦ στενοῦ τοῦ τόπου καὶ τῆς πρὸς αὐτὸν δυσαναλογίας τῶν [illegible]. Ἐντεῦθεν πολλαχῆ τῶν ἔχομεν πρόχειρον παράδειγμα τοὺς νέους, τοὺς ἐκπαιδευθέντας εἰς τὸ Πολυτεχνεῖον τῶν Ἀθηνῶν ἢ ὁπωσδήποτε ἐπιδοθέντας εἰς βιομηχανικὰ ἔργα, ἀφοῦ ἐξέμαθον αὐτὰ εἰς τὸ ἐργοστάσιον τῆς ἑλληνικῆς ἀτμοπλοΐας, οἵτινες ζῶσιν ἀνέτως καὶ ἀπολαμβάνουσι πολὺ πλειότερα πολλῶν ἄλλων ἐπιστημόνων καὶ χρόνον πολὺν κατατρψάντων εἰς τὰς ἐπιστημονικὰς σπουδὰς, καὶ δαπάνας πλειοτέρας ὑποστάντων.

«Τὸν Γάλλον μηχανικὸν Κ. Βογκαρνὲ, ὃν ἐκ Παρισίων μετεκαλέσατο ὁ ἡμέτερος Δῆμος, δι' ὑδραυλικὰ καὶ ἄλλα δημόσια ἔργα καὶ ἐπὶ ἀντιμισθίᾳ χιλίων φράγκων κατὰ μῆνα, προσεκάλεσεν ἤδη ὁ τῶν Πατρέων Δῆμος, διὰ τὴν ἐπιχείρησιν τοιούτων ἔργων, τῇ πρωτοβουλίᾳ τοῦ φιλοκάλου νομάρχου Κ. Δρακοπούλου. Ὁ Κ. Βογκαρνὲ εἰργάσθη ἐπιτυχῶς, μένει δὲ εἰς τὴν δημοτικὴν μας Ἀρχὴν ἤδη νὰ φροντίσῃ, περὶ τῆς πραγματοποιήσεως τῶν σχεδιασθέντων καὶ προϋπολογισθέντων τοιούτων ἀξιολόγων ἔργων, ἐξ ὧν τὰ σπουδαιότερα εἶσιν ἡ εἰς τὴν πόλιν μεταφορὰ ποσίμου ὕδατος, ὑπάρχοντος εἰς πλησιόχωρον πηγὴν, καὶ ἡ ἔγερσις τοῦ Δηματρχείου, μετ' αὐτὰ δὲ καὶ ἡ τελειοποίησις τῶν ἐσωτερικῶν ὁδῶν καὶ τῶν ἐξωτερικῶν ἀμαξιτῶν. Ἡ εἰς τὴν πόλιν διοχέτευσις τοῦ ὕδατος καὶ ἡ διόρθωσις τῶν ὁδῶν ἤρξατο πρὸ πολλοῦ καὶ βαθμιαίως παρεκτείνεται.»

Α*

Κύριε συντάκτα τοῦ «Αἰῶνος».

Ἡ ἐφημερὶς τὸ «Μέλλον», ἕν τινι τελευταίῳ αὐτῆς φύλλῳ, μὲ κατηγορεῖ, ὅτι προσέβαλον διὰ τοῦ περιοδικοῦ μου συγγράμματος «Ἰλισσοῦ», καὶ ἐσκωπτόντησα ἀναγώγως νέους τινάς, ὧν τὸ μόνον ἔγκλημα ὑπῆρξεν, ὅτι μὲ συνέδραμον ἀφιλοκερδῶς, ἄχρις οὗ, ἐπελθούσης ἠθικῆς τοῦ περιοδικοῦ καταπτώσεως, ἀπεσύρθησαν. Ἐν πρώτοις, προκαλῶ τὸν συντάκτην τοῦ «Μέλλοντος» νὰ μοὶ ὀνομάσῃ ἓν ἐκ τῶν προσβληθέντων ἀτόμων, ἢ νὰ μοὶ ὑποδείξῃ μίαν ἐκ τῶν ἐν τῷ «Ἰλισσῷ» ἀναγώγων συκοφαντιῶν. Κατόπιν, παρατηρῶ αὐτῷ, ὅτι, θελήσας νὰ ὑπερασπισθῇ τοὺς δῆθεν παρ' ἐμοῦ προσβληθέντας, λίαν ἀτέχνως ἐξυπηρέτησεν αὐτοὺς, καὶ πρὸς ἀπόδειξιν ἀναφέρω ἐνταῦθα, αὐτολεξεὶ σχεδὸν, τὰς αὐτὰς τοῦ «Μέλλοντος» φράσεις: «Ὁ «ἐκδότης τοῦ Ἰλισσοῦ προσέβαλε δι' ἀναγώγων ὑπαινιγμῶν «τινὰς τῶν παρ' ἡμῖν νέων, ὧν μόνον ἔγκλημα ὑπῆρξεν, ὅτι «ἀφιλοκερδῶς συνέδραμον αὐτὸν, ἄχρις οὗ, ἐπελθούσης ἠθικῆς «καταπτώσεως τοῦ συγγράμματος, ἀπεσύρθησαν.»

Μὲ τὴν στάθμην τῆς λογικῆς ζυγίζοντες τὰς ἄνω φράσεις, ἐξάγομεν τὸ ἀπλούστατον πόρισμα, ὅτι ἡ ἐν τῷ «Ἰλισσῷ» συνεργασία τινῶν τῶν παρ' ἡμῖν νέων ἐπέφερε τὴν ἠθικὴν τοῦ περιοδικοῦ κατάπτωσιν· ἑπομένως ἀφοῦ ὁ συνήγορος αὐτῶν μαρτυρεῖ τοῦτο, οὐδὲν μοὶ ὑπολείπεται νὰ εἴπω.

Ἐν τούτοις διαβεβαιῶ τὸν ἀξιότιμον τοῦ «Μέλλοντος» συντάκτην, ὅτι οὐδένα ὁριστικῶς προεθέμην νὰ προσβάλω, διὰ τοῦ ἐν τῷ «Ἰλισσῷ» καταχωρισθέντος εὐτραπέλου ἀρθριδίου «Ἀνθρώπιναι ταλαιπωρίαι.» Ἐὰν δέ τις, ἔχων τὴν μυίαν ἐσκιάσθη, δὲν πταίω ποσῶς. Περὶ τούτου θέλει πεισθῇ ὁ ἱππότικὸς δημοσιογράφος, ἐὰν ἀναγνώσῃ τὸ φυλλάδιον ἐκεῖνο τοῦ «Ἰλισσοῦ.» Λέγω δ' ἂν τὸ ἀναγνώσῃ, διότι ἔχω τὴν πεποίθησιν, ὅτι ἔγραψεν ἐναντίον μου, οὐχὶ ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως, ἀλλὰ νενημένος ὀργανον ἄλλου τινός, ἐκτὸς ἂν ὑποτεθῇ, ὅτι, ἀσχο- [illegible] δὲν ἤνει εἰς τὸν μελανωτὴν τοῦ τυπογραφείου του, ἢ αὐτὸς ἐπὶ ὡς ἔμαθον, τὴν σύνταξιν τοῦ φιλολογικοῦ τρόπου, τρίδος του.

Ἐμπρώτοις διευθυντὴς καὶ ἐκδότης τοῦ «Ἰλισσοῦ» θεωρήσει τῶν δυο [illegible] Ι. Χ. ΚΟΥΡΤΕΛΗΣ.
χοντα πολὺ μειζονας [illegible]
Κ. Μεζιέρ. Ὁ Saint-Ma[illegible]
nouff ἔγραψαν ἐνθουσιαστικ[illegible]
«Ἐφημερὶς τῶν Συζητήσεων»
John Lemoine ὑπὲρ Ἑλλήνων.
τὰ ἄρθρα ταῦτα εἴτε νὰ μεταβα[illegible]
λίας, εἴτε τῆς Κυβερνήσεως αὐτῆς νὰ [illegible]
διότι ἦσαν ἐκφράσεις εὐγενεῖς ἀτόμω[illegible]
τῶν ἐνδομύχων φρονημάτων τοῦ ὅλο[illegible]
οἱ Ἕλληνες γινώσκομεν, ὅτι, ἰδίως ἐ[illegible] Σᾳ, κάτοικος Λα-
«θεωρήσεως», οὐδεμία τῶν πρωτευ[illegible] ἀπὸ 3 Μαΐου ε. ε.
λίας ἔγραψε περὶ Ἑλλάδος εὐμενῆ[illegible] θ. 44 Βιβλίον τῶν
ὑπὲρ αὐτῆς κατεχωρίσθησαν, ἐκ[illegible] μεταλλείου γαιανθρά-
ἐπαρχιῶν. Ἡ Ἐθνικὴ Συνέλευσι[illegible]ρίου Μαχαλὰ τοῦ δή-
κὰν ἤξίωσε τὴν συνδρομὴν τῶν [illegible]ωτίδος, ἀναφέρων ῥη-
ἀδίκως, διότι τὴς Ἑλλάδος [illegible]
οὗτοι, ἀλλὰ τῶν ἀτόμων αὐτῶ[illegible]

τῶς, ὅτι· α) ἡ αἰτουμένη πρὸς παραχώρησιν θέσις ἔχει ἔκτασιν στρεμμάτων ἑπτακοσίων ἑβδομήκοντα ἑπτὰ βασιλ. πήχεων τετραγωνικῶν ἑπτακοσίων ὀγδοήκοντα καὶ ἑξήκοντα δύο ἑκατοστὰ ἀριθ. 777,780 καὶ 62|00, καὶ συνορεύεται πρὸς ἀνατολὰς μὲ θεῖον Κομούλι καὶ ῥεῦμα Καταβράκτην, πρὸς δυσμὰς μὲ Γκορτσιὰν, Καταβράκτην καὶ Παρασπορίστριαν, πρὸς ἄρκτον μὲ ἄκρον χωρίου Μαχαλὰ καὶ Φτελιὰ Βάρας, καὶ πρὸς μεσημβρίαν μὲ Γκορτσιὰ Παπᾶ καὶ μὲ δρόμον· β) ὅτι ὑποχρεοῦται νὰ πληρώσῃ τοὺς νενομισμένους ἐπὶ τε τῆς παραχωρηθησομένης ἐπιφανείας καὶ ἐπὶ τῆς καθαρᾶς προσόδου πρὸς τὸ δημόσιον τὸν τοῦ μεταλλείου φόρον, καὶ ὅτι θέλει συμμορφωθῇ μὲ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου καὶ τὰς διαταγὰς τῆς Κυβερνήσεως τὰς ἀφορώσας τὸν τρόπον τῆς μεταλλεύσεως· καὶ γ) ἡ παροῦσα διακήρυξις συνοδευομένη μὲ τὴν ἀπὸ 3 Μαΐου ε. ε. ἀναφορὰν τοῦ αἰτοῦντος θέλει, δημοσιευθῇ δι' ἐξόδων αὐτοῦ εἰς τὰς ἐφημερίδας, ὁ «Αἰὼν» ἐν Ἀθήναις ἐκδιδόμενη καὶ α' Ἀνατολικὴ Ἑλλὰς» ἐνταῦθα ἐκδιδομένη· θέλει δὲ τοιχοκολληθῇ τῇ φροντίδι τοῦ δημάρχου Λαμίας καὶ μένει ἐκτεθειμένη ἐπὶ τέσσαρας συνεχεῖς μῆνας εἰς τὸ δημοσιώτερον μέρος τῆς πρωτευούσης τοῦ Νομοῦ Φθιωτιδο-φωκίδος τῆς ἐπαρχίας Φθιώτιδος τοῦ δήμου Λαμίας καὶ εἰς τὸ χωρίον Μαχαλὰ τοῦ δήμου Κρεμ. Λαρίσσης εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου περιλαμβάνεται ἡ περίμετρος τῆς πρὸς παραχώρησιν ζητουμένης ἐκτάσεως τῇ φροντίδι τοῦ οἰκείου δημάρχου καὶ εἰς Λαμίαν ἔνθα διαμένει ὁ αἰτῶν τὴν παραχώρησιν.

Πρὸς τούτοις ἡ παροῦσα θέλει ἀναγνωσκεσθαι ἐπ' ἐκκλησίας κατὰ τρεῖς συνεχεῖς ἀπὸ τῆς πρώτης τοιχοκολλήσεως Κυριακὰς μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν.

Διαρκουσῶν δὲ τῶν δημοσιεύσεων τούτων ἡ ἀναφορὰ τοῦ κυρίου Κωνσταντίνου Θωμόπουλου καὶ Σᾳ καὶ τὰ διαγράμματα τῆς ἐπιφανείας θέλουσι μένει ἐκτεθειμένα εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Νομαρχίας πρὸς γνῶσιν καὶ ὁδηγίαν τῶν ἐνδιαφερομένων.

Μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ταχθείσης τετραμήνου προθεσμίας ὑποβάλλονται εἰς τὴν Νομαρχίαν ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν αἱ ἀπαιτούμεναι περὶ τῶν δημοσιεύσεων καὶ τοιχοκολλήσεων καὶ ἐπ' ἐκκλησίας ἀναγνώσεων τῆς διακηρύξεως ταύτης ἀποδείξεις, καθὼς καὶ αἱ τυχὸν εἰς τὰς ἐντοπίους ἀρχὰς ὑποβληθεῖσαι ἀναφοραὶ τῶν ἐπὶ τῆς προκειμένης ὑποθέσεως ἐνδιαφερομένων.

Ἐν Λαμίᾳ, τῇ 7 Ἰουνίου 1871.

(Τ. Σ.) Ὁ νομάρχης Π. Γ. ΖΑΝΟΣ.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ Β. ΝΟΜΑΡΧΙΑΝ ΦΘΙΩΤΙΔΟΦΩΚΙΔΟΣ.

Λαμβάνω τὴν τιμὴν ὁ ὑποφαινόμενος Κωνσταντῖνος Θωμόπουλος καὶ Σα, κάτοικος Λαμίας νὰ παρακαλέσω ὑμᾶς, Κ. Νομάρχα, ὅπως ἐνεργήσητε νὰ μοὶ παραχωρηθῇ τὸ ὑπ' ἐμοῦ ἀνακαλυφθὲν μεταλλεῖον γαιανθράκων συμφώνως μὲ τὴν ὑποβληθησομένην ἐπιστημονικὴν ἔκθεσιν καὶ δεῖγμα μεταλλεύματος ἐξ δκάδων δέκα καὶ τὸ ὑποβληθὲν ὑμῖν λεπτομερὲς τοῦ μεταλλείου διάγραμμα.

Τὸ ἐν λόγῳ μεταλλεῖον κεῖται ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ χωρίου Μαχαλὰ τοῦ δήμου Κρεμαστῆς Δοξίσσης τῆς ἐπαρχίας Φθιώτιδος, τὰ δὲ ὅρια τῆς ζητουμένης ἐκτάσεως τοῦ μεταλλείου εἰσὶ τὰ ἑξῆς·

Πρὸς ἀνατολὰς μὲ θεῖον Κουκουλὶ καὶ ῥεῦμα Καταβράκτην, πρὸς δυσμὰς μὲ Γκορτζιὰν Καταβράκτην καὶ Παρασπορίστριαν, πρὸς ἄρκτον μὲ ἄκρον χωρίου Μαχαλὰ καὶ Φτελιὰ Βάρας, καὶ πρὸς μεσημβρίαν μὲ Γκορτζιὰ Παπᾶ καὶ μὲ δρόμον.

Ἡ δὲ ὁλικὴ ἐπιφάνεια ὡς διαπιστοῦται τὸ εἰς τριπλοῦν ὑποβληθὲν διάγραμμα μὲ σμίκρυνσιν ἑνὸς δεκάκις χιλιοστοῦ τοῦ βασιλ. πήχεως ἀνέρχεται εἰς στρέμματα ἑπτακόσια ἑβδομήκοντα ἑπτά, βασιλ. πήχων τετραγωνικῶν ἑπτακοσίων ὀγδοήκοντα καὶ ἑξήκοντα δύο ἑκατοστὰ ἀριθ. 777,780 καὶ 62|00.

Ὑποσχομαι δὲ διὰ τῆς παρούσης νὰ πληρώνω κατ' ἔτος πρὸς τὸ δημόσιον ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παραχωρητηρίου ἐπ' ὀνοματί μου τρία λεπτὰ δι' ἕκαστον στρέμμα τῆς παραχωρηθείσης μοι ἐκτάσεως τοῦ μεταλλείου καὶ τὸν ἐτησίως προσδιορισθησόμενον ἐπὶ τῆς καθαρᾶς προσόδου τοῦ μεταλλείου φόρον, καὶ ἔτι ἓν ἑκατοστὸν τῆς δραχμῆς ἐπὶ τοῦ καθαροῦ προϊόντος ὡς ὁρίζεται ἐν τοῖς ἄρθροις 30 καὶ 31 τοῦ Νόμου.

Προσέτι δὲ νὰ συμμορφωθῶ κατὰ γράμμα καὶ ν' ἀκολουθῶ τὸν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως κανονισθησόμενον τεχνικὸν τῆς μεταλλεύσεως τρόπον συμφώνως μὲ τὸ ἄρθρ. 29 τοῦ Νόμου.

Ὑποσχομαι προσέτι νὰ πληρώσω πρὸς τοὺς τυχὸν ἰδιοκτήτας τῆς παραχωρηθείσης μοι καὶ εἰς αὐτὸν ἀνηκούσης ἐκτάσεως, τὴν προσήκουσαν ἀποζημίωσιν, συμφώνως μὲ τ' ἄρθρα 7, 18 καὶ 33 τοῦ περὶ μεταλλείων Νόμου.

Ἐν Λαμίᾳ, τῇ 13 Ὀκτωβρίου 1869.

Εὐπειθέστατος ὁ αἰτῶν
ΚΩΝΣΤ. ΘΩΜΟΠΟΥΛΟΣ καὶ Σα.

Ὁ βραβευθεὶς Δεσποτικὸς Θρόνος ἐν τοῖς Ὀλυμπίοις τοῦ τεχνίτου Μ. Δ. Κανταρτζῆ πωλεῖται.

Πρὸς τούτοις ὁ ἴδιος τεχνίτης δέχεται παραγγελίας παντὸς εἴδους ξυλογλυπτικῶν διαφόρων ἔργων.

Ἡ διεύθυνσις εἰς τὸ γραφεῖόν μας.

Τὸ Α' πατωμα τῆς ὑπ' ἀριθ. 18 οἰκίας, κειμένης κατὰ τὴν ἐνορίαν Σωτῆρος Κωττάκη, ἀντικρὺ τῆς οἰκίας τοῦ Κ. Ἰω. Παπαρρηγοπούλου ἐνοικιάζεται.

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΟΥ «ΑΙΩΝΟΣ.»

Ἀρ. 3836.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ο ΝΟΜΑΡΧΗΣ ΦΘΙΩΤΙΔΟΣ ΚΑΙ ΦΩΚΙΔΟΣ.

Διακηρύττει, ὅτι·

Ὁ Κύριος Κωνσταντῖνος Θωμόπουλος καὶ Σα, κάτοικος Λαμίας, διὰ τῆς πρὸς τὴν Νομαρχίαν ταύτην ἀπὸ 13 Ὀκτωβρίου 1869 αἰτήσεώς του, καταχωρισθείσης εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 13 βιβλίον τῶν μεταλλείων, ἐξαιτεῖται τὴν παραχώρησιν μεταλλείου γαιανθράκων, κειμένου εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ χωρίου Μύλους, τοῦ δήμου Κρεμ. Λαρίσσης, τῆς ἐπαρχίας Φθιώτιδος, ἀναφέρων ῥητῶς ὅτι·

α) Ἡ αἰτουμένη πρὸς παραχώρησιν θέσις ἔχει ἔκτασιν στρεμμάτων ἑκατὸν ἐννενήκοντα ὀκτὼ, Β. πήχεων τετραγωνικῶν ἑπτακοσίων πεντήκοντα τεσσάρων, καὶ τεσσαρακοντα τριῶν ἑκατοστῶν ἀριθ. 198.754, καὶ 43|00, καὶ συνορεύεται πρὸς ἀνατολὰς μὲ λόφον καὶ Κοκκινόβραχον, πρὸς δυσμὰς μὲ ῥεῦμα, Πουρνάρι, ἄνωθεν τοῦ χωρίου Μύλων καὶ Βελανιδιὰ παρὰ τὰ ἀλώνια, πρὸς ἄρκτον μὲ λόφον Ἁγίου Ταξιάρχου καὶ πρὸς μεσημβρίαν μὲ λόφον καὶ Κοκκινόβραχον.

β) Ὅτι ὑποχρεοῦται, νὰ πληρώσῃ τοὺς νενομισμένους ἐπί τε τῆς παραχωρηθησομένης ἐπιφανείας, καὶ ἐπὶ τῆς καθαρᾶς προσόδου πρὸς τὸ δημόσιον, τὸν τοῦ μεταλλείου φόρον, καὶ ὅτι θέλει συμμορφωθῇ μὲ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου καὶ τὰς διαταγὰς τῆς Κυβερνήσεως, τὰς ἀφορώσας τὸν τρόπον τῆς μεταλλεύσεως, καὶ

γ) Ἡ παροῦσα διακήρυξις συνοδευομένη μὲ τὴν ἀπὸ 13 Ὀκτωβρίου 1869 ἀνφορὰν τοῦ αἰτοῦντος, θέλει δημοσιευθῇ δι' ἰδίων του ἐξόδων εἰς τὰς ἐφημερίδας ὁ «Αἰὼν» ἐν Ἀθήναις ἐκδιδομενη, καὶ «Ἀνατολικὴ Ἑλλὰς» ἐνταῦθα ἐκδιδομένη. Θέλει δὲ τοιχοκολληθῇ τῇ φροντίδι τοῦ Δημάρχου Λαμίας, καὶ μένει ἐκτεθειμένη ἐπὶ τέσσαρας συνεχεῖς μῆνας εἰς τὸ δημοσιώτερον μέρος τῆς πρωτευούσης τοῦ νομοῦ Φθιωτιδοφωκίδος, τῆς ἐπαρχίας Φθιώτιδος, τοῦ δήμου Λαμίας, καὶ εἰς τὸ χωρίον Μύλους, τοῦ δήμου Κρεμ. Λαρίσσης, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου περιλαμβάνεται ἡ περίμετρος τῆς πρὸς παραχώρησιν ζητουμένης ἐκτάσεως τῇ φροντίδι τοῦ οἰκείου Δημάρχου, καὶ εἰς Λαμίαν ἔνθα διαμένει ὁ αἰτῶν τὴν παραχώρησιν. Πρὸς τούτοις, ἡ παροῦσα θέλει ἀναγνωσκεσθαι ἐπ' Ἐκκλησίας κατὰ τρεῖς συνεχεῖς ἀπὸ τῆς πρώτης τοιχοκολλήσεως Κυριακὰς μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν.

Διαρκουσῶν δὲ τῶν δημοσιεύσεων τούτων, ἡ ἀναφορὰ τοῦ Κυρίου Κωνσταντίνου Θωμοπούλου καὶ Σᾳ, καὶ τὰ διαγράμματα τῆς ἐπιφανείας θέλουσι μένει ἐκτεθειμένα εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Νομαρχίας, καὶ πρὸς γνῶσιν καὶ ὁδηγίαν τῶν ἐνδιαφερομένων.

Μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ταχθείσης τετραμήνου προθεσμίας ὑποβάλλονται εἰς τὴν Νομαρχίαν ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν αἱ ἀπαιτούμεναι περὶ τῶν δημοσιεύσεων, καὶ τοιχοκολλήσεων, καὶ ἐπ' Ἐκκλησίας ἀναγνώσεων, τῆς διακηρύξεως ταύτης ἀποδείξεις, καθὼς καὶ αἱ τυχὸν εἰς τὰς ἐντοπίους Ἀρχὰς ὑποβληθεῖσαι ἀναφοραὶ τῶν ἐπὶ τῆς προκειμένης ὑποθέσεως ἐνδιαφερομένων.

Ἐν Λαμίᾳ, τῇ 9 Ἰουνίου 1871.

(Τ. Σ) Ὁ Νομάρχης
Π. Γ. ΖΑΝΟΣ.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ Β. ΝΟΜΑΡΧΙΑΝ ΦΘΙΩΤΙΔΟΦΩΚΙΔΟΣ.

Λαμβάνω τὴν τιμὴν ὁ ὑποφαινόμενος Κωνσταντῖνος Θωμόπουλος καὶ Σα, δημόσιος ὑπάλληλος καὶ κάτοικος Λαμίας, νὰ παρακαλέσω ὑμᾶς, Κ. Νομάρχα, ὅπως ἐνεργήσητε νὰ μοὶ παραχωρηθῇ τὸ ὑπ' ἐμοῦ ἀνακαλυφθὲν μεταλλεῖον γαιανθράκων, καθὰ περὶ τούτου ἀνήνεγκον ὑμῖν, διὰ τῆς ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου ε. ε. ἀναφορᾶς μου, συμφώνως μὲ τὴν ὑπο ἡμερομηνίαν 4 Ὀκτωβρίου 1869, συνημμένην τῇ παρούσῃ ἐπιστημονικὴν ἔκθεσιν καὶ τὸ παραδοθὲν ὑμῖν δεῖγμα τοῦ μεταλλεύματος ἐξ δκάδων δέκα, καὶ τὸ ὑποβληθὲν λεπτομερὲς τοῦ μεταλλείου διάγραμμα.

Τὸ ἐν λόγῳ μεταλλεῖον κεῖται ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ χωρίου Μύλους, τοῦ δήμου Κρεμ. Λαρίσσης, τῆς ἐπαρχίας Φθιώτιδος, τὰ δὲ ὅρια τῆς ζητουμένης ἐκτάσεως τοῦ μεταλλείου εἰσὶ τὰ ἑξῆς·

Πρὸς ἀνατολὰς μὲ λόφον καὶ Κοκκινόβραχον, πρὸς δυσμὰς μὲ ῥεῦμα Πουρνάρι ἄνωθεν τοῦ χωρίου Μύλων, καὶ Βελανιδιὰ παρὰ τὰ ἀλώνια, πρὸς ἄρκτον μὲ λόφον Ἁγίου Ταξιάρχου, καὶ πρὸς μεσημβρίαν μὲ λόφον καὶ Κοκκινόβραχον.

Ἡ δὲ ὁλικὴ ἐπιφάνεια, τοῦ μεταλλικοῦ χώρου ἀνέρχεται εἰς Β. στρέμματα ἑκατὸν ἐννενήκοντα ὀκτὼ, Β. πήχων τετραγωνικῶν ἑπτακοσίων πεντήκοντα τεσσάρων καὶ τεσσαρακόντα τριῶν ἑκατοστῶν ἀριθ. 198,754 καὶ 43|00.

Ὑποσχομαι δὲ διὰ τῆς παρούσης μου, νὰ πληρώνω κατ' ἔτος πρὸς τὸ δημόσιον, ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παραχωρητηρίου ἐπ' ὀνόματί μου, τρία λεπτὰ δι' ἕκαστον στρέμμα, τῆς παραχωρηθείσης μοι ἐκτάσεως τοῦ μεταλλείου, καὶ τὸν ἐτησίως προσδιορισθησόμενον ἐπὶ τῆς καθαρᾶς προσόδου τοῦ μεταλλείου φόρον, καὶ ἔτι ἓν ἑκατοστὸν τῆς δραχμῆς, ἐπὶ τοῦ καθαροῦ προϊόντος, ὡς ὁρίζεται ἐν τοῖς ἄρθροις 30 καὶ 31 τοῦ Νόμου.

Προσέτι δὲ νὰ συμμορφωθῶ, κατὰ γράμμα καὶ ν' ἀκολουθῶ τὸν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως κανονισθησόμενον τεχνικὸν τῆς μεταλλεύσεως τρόπον, συμφώνως μὲ τὸ ἄρθρ. 29 τοῦ Νόμου.

Ὑποσχομαι προσέτι νὰ πληρώσω καὶ πρὸς τὸν τυχὸν ἰδιοκτήτην τῆς παραχωρηθείσης μοι καὶ εἰς αὐτὸν ἀνηκούσης ἐκτάσεως, τὴν προσήκουσαν ἀποζημίωσιν, συμφώνως μὲ τ' ἄρθρα 7, 18 καὶ 33 τοῦ περὶ μεταλλείων Νόμου.

Ἐν Λαμίᾳ, τῇ 13 Ὀκτωβρίου 1869.

Εὐπειθέστατος ὁ αἰτῶν
ΚΩΝΣΤ. ΘΩΜΟΠΟΥΛΟΣ καὶ Σα.